

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații

Bd.Gheorghe Lazăr, nr.9B
300081, Timișoara
Tel : + 0256 499 334
Fax : + 0256 499 332
e-mail : info.adm@dgfptm.ro

DECIZIE NR. 2849/60/13.09.2013
privind soluționarea contestației formulată de **S.C. x S.R.L.**
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice x
sub nr.x/12.06.2013

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat de Activitatea de Inspecție Fiscală – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 4, prin adresa nr.x/23.06.2013, înregistrată la D.G.F.P. x sub nr.x/02.07.2013, cu privire la contestația formulată de **S.C. x S.R.L.**, cu sediul în x, str. x, nr.x, cam.x jud. x

S.C. x S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x pentru suma totală de **x lei**:

- x lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- x lei - impozit pe venitul microintreprinderilor stabilit suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente impozitului pe venitul microintreprinderilor stabilit suplimentar de plată;
- x lei - impozit pe profit stabilit suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată;
- x lei - impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor stabilit suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor stabilit suplimentar de plată;
- x lei - contribuția de asigurări sociale datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
- x lei - contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată;
- x lei - contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator stabilită

- suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
 - x lei - contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată;
 - x lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată;
 - x lei - contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
 - x lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
 - x lei - contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată;
 - x lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată;
 - x lei - contribuție de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
 - x lei - accesorii aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
 - x lei - contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice și fizice stabilită suplimentar de plată;
 - x lei - accesorii aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice și fizice stabilită suplimentar de plată;
 - x lei - contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale stabilită suplimentar de plată;
 - x lei - accesorii aferente contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale stabilită suplimentar de plată.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.205, art.206 și art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată **SC x SRL** contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr.x/28.03.2013 emisă de D.G.F.P. x - Activitatea de inspecție fiscală.

Contestatoarea arată că, în fapt prin emiterea Deciziei de impunere cu nr.x /28.03.2013 de către Activitatea de inspecție fiscală, societatea a fost obligată la plata unor obligații fiscale suplimentare constând în:

- debite în sumă totală de x lei, din care: TVA de plată în sumă de x lei, impozitul pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de x lei, impozit pe profit în sumă de x lei, impozit pe veniturile din salarii x lei, contribuția de asigurări sociale datorată de angajator în sumă de x lei, contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de x lei, contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în sumă de x lei, contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați x lei,

contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de x lei, contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de x lei, contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator în sumă de x lei, contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoanele juridice sau fizice în sumă de x lei, contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de x de lei;

- dobânzi și penalități aferente acestor debite în sumă totală de x lei.

Decizia de impunere a avut la bază Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 28.03.2013 de către inspectorii din cadrul Activității de inspecție fiscală x - S.I.F 1. Controlul a cuprins perioada 01.07.2005 - 31.12.2011 cuprinzând toate obligațiile fiscale pe care societatea le-a datorat în această perioadă. Controlului s-a desfășurat în perioada anilor 2012-2013, acesta fiind întrerupt datorită modificării perioadei de verificare, precum și perioadelor diferite de interpretare fiscală respectiv în perioada 01.07.2009 - 02.10.2011 societatea fiind declarată inactivă din punct de vedere fiscal.

Contestatoarea arată că, din constatările fiscale cuprinse în decizia de impunere și în raportul de inspecție fiscală, au fost verificate modul de evidențiere al operațiunilor impozabile, modul de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, modul de respectare a condițiilor de exercitare a dreptului de deducere a taxei, realitatea și legalitatea operațiunilor înscrise în documentele fiscale înregistrate de societate, modul de întocmire a jurnalelor de vânzări și cumpărări, corelația dintre sumele înscrise în deconturi și nu în ultimul rând modul de întocmire și depunere a deconturilor de T.V.A.

Contestatoarea arată că, în urma verificării documentelor prezentate de societate, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada 01.10.2006 - 30.06.2009 societatea nu a cuprins în decontul de TVA aferent trimestrului IV 2006 un TVA colectat în sumă de x lei stabilind pentru această perioadă o diferență de TVA în sumă de x lei.

Pentru perioada 01.07.2009 - 02.10.2011 organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea nu își îndeplinește obligațiile declarative, fiind declarată inactivă fiscal, desfășurând însă activitate economică, efectuează tranzacții economice, achiziții de bunuri și servicii de la diverși furnizori, întocmind facturi pentru avansuri de mărfuri emise către SC x SRL x

Contestatoarea arată că, așa cum rezultă și din raportul de inspecție fiscală, în această perioadă de inactivitate fiscală întocmește evidență contabilă și înregistrează în evidența contabilă atât livrările cât și achizițiile de bunuri și servicii colectând TVA de plată și nededucând TVA deductibil. De asemenea, contestatoarea arată că în perioada de inactivitate a desfășurat activitate deoarece nu cunoștea faptul că la acea dată i-a fost anulat înregistrarea în scopuri de TVA de către organele abilitate, acesta fiind unul din motivele suspendării controlului.

Astfel că, urmare a verificării documentelor, echipa de inspecție fiscală a luat în considerare tranzacțiile efectuate în perioada de inactivitate și plata taxei pe valoarea adăugată. De asemenea, precizează că, această constatare este recunoscută și de către contribuabil prin faptul că întocmește evidența contabilă în perioada de inactivitate, înregistrează în balanța de verificare taxa pe valoarea adăugată colectată pentru tranzacțiile desfășurate și nu își exercită dreptul de deducere pentru achizițiile efectuate și nu depune deconturi de TVA la A.F.P. x.

Din tranzacțiile efectuate de societate a rezultat un TVA de plată în sumă de 182.592 lei, aferent perioadelor 2010-01.10.2011. Astfel, conform constatărilor fiscale de la capitolul TVA, societatea nu declară TVA și nu depune nici după reactivare la organul

fiscal decontul de TVA, organele de inspecție fiscală constatând astfel că SC x SRL nu respectă prevederile art. 134 alin.(1) și (2), art.137alin.(1), art. 156 alin.(1) și art.158 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Contestatoarea arată că, la capitolul „impozit pe veniturile întreprinderii” organele de inspecție fiscală constată că în anul 2006 societatea înregistrează un venit din închiriere pentru care aplică cota de 3% rezultând un venit de x lei, fiind încălcate prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, precum și HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Impozitul pe profit, reglementat de Legea nr.571/2003, a fost verificat pentru perioada 01.01.2007 - 31.12.2011, recalculându-se pentru fiecare an fiscal profitul impozabil, având în vedere că organele de control au recalculat cheltuielile societății, considerând cheltuieli nedeductibile cheltuielile cu primele de asigurare reprezentate de cont 613, contul 6581 „Despăgubiri, amenzi și penalități”, precum și contul 6811 „Cheltuieli de exploatare privind amortizarea immobilizărilor”.

Contestatoarea arată că, recalcularea cheltuielilor a avut la bază faptul că sunt doar două persoane de conducere, motiv pentru care celelalte autoturisme deținute de societate nu se utilizează în scopul obținerii de venituri impozabile. Modul de calcul pentru fiecare an fiscal a condus la stabilirea unui impozit pe profit suplimentar în sumă de x lei, pentru care organele de control au calculat majorări și penalități de întârziere în sumă de x lei.

Contestatoarea menționează că, în ceea ce privește obligațiile fiscale ce țin de salariați, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea declară în mod eronat obligațiile salariale, constatând obligații suplimentare de plată după cum urmează:

- impozit pe veniturile din salarii x lei;
- contribuția de asigurări sociale datorată de angajator x lei;
- contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați x lei;
- contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator x lei;
- contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați x lei;
- contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator x lei;
- contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator x lei;
- contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice x lei;
- contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru creanțele salariale x lei.

Contestatoarea nu este de acord cu constatările organelor de inspecție fiscală din următoarele motive:

- la capitolul taxa pe valoarea adăugată, perioada fiscală pentru care societatea este verificată este împărțită în două perioade de gestiune, perioada 01.10.2006 - 30.06.2009, perioadă în care societatea este activă din punct de vedere fiscal și perioada de după 01.07.2009 - 02.10.2011, perioadă când societatea este inactivă fiscal datorită faptului că aceasta nu a depus declarații pentru perioada de funcționare.

Contestatoarea precizează că societatea nu a fost notificată privind faptul că a fost declarată inactivă fiscal, nu i s-a emis decizie de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, fiind în imposibilitatea legală de a contesta măsurile luate de D.G.F.P. x privind declararea în inactivitate a societății.

Mai mult, Activitatea de inspecție fiscală a suspendat efectuarea controlului până la răspunsul emis pe linie internă de către compartimentul abilitat al D.G.F.P x, considerând astfel că anularea înregistrării în scopuri de TVA s-a efectuat în condiții legale.

Contestatoarea precizează faptul că, deși a înregistrat în mod corect în evidența contabilă toate facturile de livrări de bunuri și servicii, societatea a fost prejudiciată de faptul că nu a putut să deducem TVA-ul aferent facturilor de achiziții de bunuri și servicii.

Contestatoarea arată că, luând în considerare faptul că societatea nu și-a utilizat toate căile de atac cu privire la declararea inactivității, posibilitatea admiterii de către instanță a cererii societății ca și activă fiscal, ar schimba obligația de plată a TVA pentru societate.

În privința faptului că societatea nu a declarat TVA de plată conform legii, precizează că nu mai avea posibilitatea declarării acestuia, deoarece organele fiscale nu primesc declarații pentru cei care nu sunt plătitori de TVA.

- la capitolul impozit pe veniturile microîntreprinderilor, societatea a constituit în evidența contabilă suma de x lei reprezentând această obligație de plată.

- la capitolul impozit pe profit, organele de inspecție fiscală au recalculat profitul impozabil prin reconsiderarea unor cheltuieli ca fiind cheltuieli nedeductibile fiscal.

Contestatoarea nu este de acord cu recalcularea acestor cheltuieli, deoarece cheltuielile cu primele de asigurare și cheltuielile cu amortizarea sunt cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal, sunt cheltuieli în scopul realizării de venituri impozabile și dau drept la deducere conform legii.

Contestatoarea susține că, motivația organelor de control privind trecerea unor cheltuieli deductibile la cheltuieli nedeductibile constă în faptul că cheltuielile au deductibilitate limitată pentru cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente autoturismelor folosite de persoanele cu funcții de conducere și de administrare ale persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane cu astfel de atribuții.

Contestatoarea precizează că, utilizarea acestor autoturisme s-a efectuat și de către alte persoane care au avut statutul de colaboratori ai societății, astfel nu se poate admite ca și cheltuieli deductibile doar cheltuielile pe două autoturisme marca PEUGEOT.

- la capitolele contribuții datorate pentru plata obligațiilor salariale respectiv impozitul pe veniturile din salarii, contribuția de asigurări sociale datorată de angajator, contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați, contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice, contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale.

Cu privire la precizările înscrise în actul de control, contestatoarea arată că a înregistrat în evidența contabilă toate aceste obligații de plată însă nu a reușit depunerea de declarații rectificative după corectarea evidenței contabile.

Contestatoarea arată că, atât din raportul de inspecție fiscală cât și din decizia de impunere rezultă că SC x SRL și-a înregistrat în mod corect în evidența contabilă toate documentele existente.

Față de toate aceste puncte de vedere menționate în cuprinsul contestației, SC x

SRL Reșița solicită anularea Deciziei de impunere nr.x emisă în data de x și exonerarea de la plată a obligațiilor stabilite suplimentar prin decizia de impunere.

Contestatoarea a anexat la contestația depusă:

- Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x din data de x;
- Raportul de inspecție fiscală nr. x din data de x.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. x, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina SC x SRL obligații fiscale în sumă totală de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x lei, impozit pe veniturile microîntreprinderilor în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x lei, impozit pe profit în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x lei, impozit pe veniturile din salarii în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x lei, contribuții de asigurări sociale în sumă de x lei și accesorii aferente în sumă de x

1.Taxa pe valoarea adăugată.

I. Perioada verificată este 01.10.2006-02.10.2011.

În urma verificării documentelor prezentate de societate, a modului de evidențiere a veniturilor și a înregistrării lor în evidența contabilă, organele de inspecție fiscală au constatat aspecte care au modificat baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată determinată și declarată de societate, după cum urmează:

A) În perioada 01.10.2006-30.06.2009, organele de inspecție fiscală au constatat că în trimestrul IV 2006, SC x SRL înregistrează în evidența contabilă TVA de plată în sumă de x lei (TVA colectată în sumă de x lei, TVA deductibilă în sumă de x lei), iar la organul fiscal depune Decontul de taxa pe valoarea adăugată pentru luna decembrie 2006 cu soldul sumei negative de TVA în sumă de x lei.

Urmare a verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că în Decontul de TVA s-a preluat taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de x lei, fără a se prelua taxa pe valoarea adăugată colectată pentru prestările de servicii efectuate în sumă de x lei, stabilind o diferență de plată a TVA în sumă de x lei, aferentă trimestrului IV 2006, conform art.156 alin.(1) lit.a) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

B) În perioada 01.07.2009-02.10.2011, organele de inspecție fiscală au constatat că urmare a neîndeplinirii obligațiilor declarative SC x SRL a fost declarat inactiv de către organul fiscal, fiind anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în această perioadă, societatea a desfășurat următoarele tranzacții economice:

- achiziții de bunuri și servicii de la diverși furnizori;
- prestări de servicii reprezentând închiriere de utilaje către SC x SRL (an 2010);
- livrări de bunuri reprezentând zgură concasată și material de umplură către SC x SRL (31.07.2007-01.10.2011).

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că în aceeași perioadă SC x SRL emite și facturi de avans pentru contravaloarea livrărilor de bunuri către SC x SRL (anexa nr.3).

Urmare a verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada de inactivitate societatea întocmește evidență contabilă și înregistrează în contabilitate atât facturi reprezentând achiziții de bunuri și servicii, cât și facturi

reprezentând livrări de bunuri. În ceea ce privește TVA aferent acestor facturi, organele de inspecție fiscală au constatat că facturile emise sunt înregistrate în jurnalul de vânzări cu TVA, iar facturile de achiziții înregistrate se înscrie în jurnalul de cumpărări nu se înscrie TVA aferentă, societatea nu își exercită dreptul de deducere.

Organele de inspecție fiscală consemnează că societatea a precizat faptul că în perioada de inactivitate a desfășurat tranzacții economice, deoarece nu a avut la cunoștință de faptul că la acea dată i-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA de către organele fiscale.

Totodată, organele de inspecție fiscală precizează că acest fapt a constituit și unul din motivele suspendării inspecției fiscale. Din răspunsul primit de la organele fiscale din cadrul D.M.V.A.S.- D.G.F.P. x, organele de inspecție fiscală au constatat că faptul că declararea SC x SRL ca inactivă și anularea înregistrării în scopuri de TVA s-a efectuat în condiții legale, urmare nedepunerii obligațiilor declarative la organul teritorial, respectiv A.F.P. x.

În urma verificării documentelor, organele de inspecție fiscală, conform prevederilor art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au luat în considerare tranzacțiile efectuate în perioada în care contribuabilul a fost inactiv, întrucât contribuabilii declarați inactivi care desfășoară activități economice în perioada de inactivitate sunt supuși obligațiilor privind plata taxei pe valoarea adăugată.

De asemenea, organele de inspecție fiscală precizează că această constatare este recunoscută și de către contribuabil prin faptul că întocmește evidență contabilă în perioada de inactivitate, înregistrează în bilanța de verificare taxa pe valoarea adăugată colectată pentru tranzacțiile desfășurate, nu își exercită dreptul de deducere pentru achizițiile efectuate și nu depune deconturi de TVA la A.F.P. x

Din tranzacțiile efectuate de SC x SRL în perioada de inactivitate, organele de inspecție fiscală au stabilit obligație de plată în sumă de x lei, aferentă perioadelor:

- an 2010 - x lei (anexa nr.2);
- trim.III 2011 - x lei (anexa nr.3);
- 01.10.2011 - x lei (anexa nr.3), suma de x lei a fost cuprinsă la trim.IV 2011,

(perioadă care este tratată la cap. II) întrucât societatea declară la organul fiscal TVA trimestrial. La data de 30.09.2011 TVA aferentă acestor tranzacții desfășurate în perioada de inactivitate este de x lei

Urmare a verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că la data de 30.09.2011, societatea înregistrează TVA de plată în sumă de x x suma ce se va prelua în cap.II și de care se va ține cont la stabilirea finală a obligației de plată la data de 31.12.2011.

II. Perioada verificată 03.10.2011-31.12.2011.

C) Organele de inspecție fiscală au constatat că începând cu data de 03.10.2011 societatea este reactivată de către organul fiscal, conform vectorului fiscal și devine plătitoare de TVA de la această dată.

În perioada verificată organele de inspecție fiscală au constatat că societatea achiziționează bunuri și servicii în baza facturilor fiscale pentru care își exercită dreptul de deducere. Bunurile și serviciile achiziționate sunt: zgură concasată de la SC x SRL, prestări servicii intermediere - SC x SRL, combustibil, materiale consumabile necesare desfășurării activității.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că pentru prestările de servicii societatea are încheiate contracte cu fiecare furnizor și conform bilanței de verificare (cont 371 "Mărfuri") și a situației stocurilor, societatea la data de 31.12.2011 deține în stoc zgură în valoare de x lei (anexa nr.4).

În aceeași perioadă, organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea realizează și înregistrează venituri din zgură concasată, material de umplutură și vânzare active (autoturisme Peugeot) pentru care întocmește facturi, conform art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a aplicat cota standard asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile, conform art.140 alin.(1) din același act normativ.

Organele de inspecție fiscală au consemnat faptul că veniturile sunt înregistrate în evidența contabilă, jurnalul de vânzări, balanța de verificare, dar societatea nu declară TVA și nu depune nici după reactivare la organul fiscal Decontul de taxa pe valoarea adăugată.

La trimestrul IV 2011, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea înregistrează TVA de rambursat în sumă de x lei.

Urmare a celor constatate organele de inspecție fiscală au stabilit la finele perioadei verificate (31.12.2011), obligație suplimentară de plată privind TVA în sumă de x lei fiind încălcate prevederile art.134¹ alin.(1), art.134 alin.(1) și alin.(2), art.137 alin.(1), art.156 alin.(1) și art.158 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența de TVA în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Impozitul pe venitul microintreprinderilor.

Perioada verificată 17.05.2005-31.12.2006.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a fost înființată în luna mai 2005, iar până la finele anului 2005 nu înregistrează venituri, fapt pentru care nu datorează impozit pe profit.

În anul 2006, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea înregistrează venituri din închirieri de utilaje în sumă de x lei, pentru care aplică cota de impozit pe veniturile microintreprinderilor de 3%, conform art.107 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Prin aplicarea cotei asupra bazei de impozitare a rezultat un impozit în sumă de x lei pe care SC x SRL îl constituie, dar nu declară la organul fiscal acest impozit, fapt pentru care s-a stabilit o diferență de plată privind impozitul pe veniturile microintreprinderilor în sumă de x lei.

Pentru diferența de impozit în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

3. Impozit pe profit.

Perioada verificată 01.01.2007-31.12.2011.

În urma documentelor prezentate de către SC x SRL organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

Anul 2007

Potrivit evidenței contabilă la 31.12.2007 societatea înregistrează o pierdere contabilă de x lei.

Urmare a verificării modului de calcul a profitului impozabil determinat de societate, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- la data de 31.12.2007 veniturile realizate în sumă totală de x lei provin din închiriere de utilaje (încărcător și excavator) fiind înregistrate în contabilitate;

- la data de 31.12.2007 cheltuielile înregistrate în contabilitate sunt în sumă totală de x lei.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a considerat în mod eronat următoarele cheltuieli deductibile la stabilirea profitului impozabil (anexa nr.6):

- 613 "Cheltuieli cu primele de asigurare", pentru care nu au fost prezentate documente justificate sunt în sumă de x lei, aferente trim.I;

- 6581 "Despăgubiri amenzi și penalități" în sumă de x lei (trim.I x lei, trim.III x lei, trim.IV x lei);

- 6811 "Cheltuieli de exploatare privind amortizarea immobilizărilor" în sumă de x lei.

Organele de inspecție fiscală au consemnat că stabilirea cheltuielilor nedeductibile la calculul impozitului pe profit este redată în anexa nr.7.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2006 societatea verificată achiziționează două autoturisme marca Peugeot 207 în baza unor contracte de leasing financiar de la SC x SRL, perioada de amortizare a mijloacelor fixe luată în calcul de către societate este de 4 ani.

Conform Fișei contului 6811 "Cheltuieli de exploatare privind amortizarea immobilizărilor"(anexa nr.8), organele de inspecție fiscală au constatat că societatea înregistrează pe cheltuieli amortizare, începând cu luna ianuarie 2007 pentru unul din autoturisme marca Peugeot 207, iar pentru celălalt autoturism marca Peugeot 207 se calculează amortizarea începând cu luna octombrie 2011 (în anexa nr.7 este prezentat calculul amortizării pe fiecare trimestru în parte, pentru fiecare autoturism marca Peugeot 207).

Organele de inspecție fiscală au constatat că la momentul achiziției celor două autoturisme, din Registrul immobilizărilor corporale, SC x SRL mai deținea în patrimoniu și alte mijloace de transport de natura autoturismelor și anume Peugeot 307 și Peugeot 407. Societatea are un administrator și un director care deține deja câte un autoturism, și prin urmare organele de inspecție fiscală au considerat că achiziția celor două autoturisme nu este în folosul obținerii de venituri impozabile, deoarece conform documentelor puse la dispoziție, activitatea desfășurată de societate este livrarea de bunuri (zgură, material de umplutură) ce se realizează cu mijloace de transport de mare tonaj și închirierea de utilaje (excavator și încărcător frontal) deținute în patrimoniul societății.

Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat cheltuielile privind amortizarea celor două autoturisme Peugeot 207, în sumă de x lei nedeductibile pe anul 2007 (pe fiecare trimestru valoarea amortizării este de x lei) - 691 "Cheltuieli cu impozitul pe profit" în sumă de x lei (trim. II).

Urmare a reclaculării profitului impozabil ca diferență între veniturile și cheltuielilor efectuate în scopul realizării de venituri, la care s-au adăugat cheltuielile nedeductibile aferente perioadei fiscale 01.01.2007-31.12.2007 a rezultat o pierdere fiscală de recuperat în anii următori în sumă de x lei (anexa nr.6).

Anul 2008

Conform evidenței contabile SC x SRL înregistrează o pierdere contabilă de x lei.

Organele de inspecție fiscală au verificat modul de calcul a profitului impozabil determinat de societate constatând următoarele:

- la data de 31.12.2008 veniturile realizate în sumă totală de x lei și provin din închirieri de utilaje, subvenții pentru asigurări și protecție socială, fiind înregistrate în contabilitate;

- la data de 31.12.2008 cheltuielile înregistrate în contabilitate sunt în sumă totală de x lei.

Urmare a verificării organelor de inspecție fiscală au constatat că societatea a considerat eronat următoarele cheltuieli deductibile la stabilirea profitului impozabil (anexa nr.6):

- 613 "Cheltuieli cu primele de asigurare", pentru care nu au fost prezentate documente justificate sunt în sumă de x lei (trim.I - x lei, trim.II - x lei, trim.III - x lei, trim.IV - x lei);

- 6581 "Despăgubiri amenzi și penalități" în sumă de x lei (trim.I - x lei, trim.II - x lei, trim.III - x lei, trim.IV - x lei);

- 6811 "Cheltuieli de exploatare privind amortizarea imobilizărilor" în sumă de x lei (pe fiecare trimestru valoarea amortizării este de x lei), conform anexei nr.7.

În urma recalculării profitului impozabil la data de 31.12.2008 de către organele de inspecție fiscală a rezultat o pierdere fiscală de recuperat în anii următori în sumă de x lei. Pierderea cumulată ce urmează a se recupera în anii următori este de x lei (2007 suma de x lei și 2008 suma de x lei).

Anul 2009

Conform evidenței contabile la 31.12.2009 societatea înregistrează o pierdere contabilă de x lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea constituie și declară la organul fiscal un impozit minim în sumă totală de x lei (trim.II - x lei, trim.III - x lei, trim.IV - x lei). De asemenea, au constatat că începând cu data de 11.06.2009 societatea este declarată inactivă de către organul fiscal.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada 01.01.2009-10.06.2009 societatea desfășoară activitate, înregistrând venituri în sumă totală de x lei (închirieri de utilaje) și cheltuieli în sumă totală de x lei.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 11.06.2009-31.12.2009, când societatea se află în inactivitate, nu a mai obținut venituri, dar înregistrează în evidența contabilă cheltuieli în sumă totală de x lei.

Urmare a verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că în mod eronat SC x SRL a considerat următoarele cheltuieli deductibile fiscal la stabilirea profitului impozabil (anexa nr.6):

- 613 "Cheltuieli cu primele de asigurare", pentru care nu au fost prezentate documente justificate sunt în sumă de x lei (trim.I - x lei, trim.II - x lei, sumele înregistrate în trim.III și IV se regăsesc în totalul cheltuielilor nedeductibile aferente perioadei de inactivitate- clasa 6 din bilanța de verificare);

- 6581 "Despăgubiri amenzi și penalități" în sumă de x lei (trim.I - x lei, trim.II - x lei, sumele înregistrate în trim.III și IV se regăsesc în totalul cheltuielilor nedeductibile aferente perioadei de inactivitate- clasa 6 din bilanța de verificare);

- 6811 "Cheltuieli de exploatare privind amortizarea imobilizărilor" în sumă de x lei (trim.I - x lei, trim.II - x lei, sumele înregistrate în trim.III și IV se regăsesc în totalul cheltuielilor nedeductibile aferente perioadei de inactivitate - clasa 6 din bilanța de verificare).

Organele de inspecție fiscală au consemnat că la stabilirea profitului impozabil au ținut cont și de prevederile art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Prin urmare, organele de inspecție fiscală pentru perioada cât SC x SRL s-a aflat în inactivitate, au analizat activitatea desfășurată de

societate, constatând faptul că, în perioada 11.06.2009-31.12.2009, nu mai obține venituri, cheltuielile înregistrate în acea perioadă sunt nedeductibile la stabilirea profitului impozabil. Astfel, cheltuielile nedeductibile aferente perioadei de inactivitate sunt în sumă totală de x lei (trim.III - x lei, trim.IV - x lei regăsite în conturile din clasa 6 din bilanța de verificare).

În urma recalculării profitului impozabil de către organele de inspecție fiscală a rezultat la finele anului 2009 o pierdere fiscală de recuperat în anii următori în sumă de x lei, conform anexei nr.6.

Organele de inspecție fiscală au consemnat că pierderea cumulată ce se va recupera în anii următori este de x lei (în 2007 suma de x lei, în 2008 suma de x și 2009 suma de x lei).

Anul 2010

Organele de inspecție fiscală au constatat că profitul contabil înregistrat de societate este de x lei. Societatea constituie și declară la organul fiscal un impozit minim în sumă totală de x lei (trim.I - x lei, trim.II-x lei, trim.III-x lei).

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, pe parcursul întregului an SC x SRL s-a aflat în inactivitate, dar a desfășurat tranzacții economice care constau în prestări de servicii (închiriere utilaje-excavator, încărcător) facturate către SC x SRL, în valoare totală de x lei.

În cursul anului 2010, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea înregistrează cheltuieli în sumă de x lei (regăsite înregistrate în conturile din clasa 6 din bilanța de verificare).

Urmare a constatărilor efectuate organele de inspecție fiscală au avut în vedere prevederile art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și au considerat că SC x SRL este obligată la plata impozitului pe profit pentru tranzacțiile efectuate și nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor efectuate în perioada respectivă.

În urma recalculării a profitului impozabil de către organele de inspecție fiscală a rezultat un profit impozabil la finele anului 2010 în sumă de x lei, pentru care nu s-a calculat impozit pe profit întrucât societatea a avut de recuperat pierderea din anii precedenți în sumă totală de x lei (2007-2009).

Anul 2011

În perioada 01.01.2011-02.10.2011, organele de inspecție fiscală au constatat că SC x SRL este inactivă, dar a desfășurat tranzacții economice cu SC x SRL din x, reprezentând livrare zgură, materiale de umplutură (anexa nr.2).

În baza prevederilor art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au considerat că SC x SRL este obligată la plata impozitului pe profit pentru respectivele tranzacții și nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor efectuate în acea perioadă.

Organele de inspecție fiscală au constatat că veniturile realizate de societate sunt în sumă totală de x lei și cheltuieli în sumă totală de x lei, care nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Începând cu data de 03.10.2011, organele de inspecție fiscală au constatat că SC x SRL a fost reactivată de către organele fiscale.

Organele de inspecție fiscală au consemnat faptul că, în perioada 03.10.2011-31.12.2011 societatea obține și înregistrează în evidența contabilă venituri în sumă totală de x lei reprezentând livrare de zgură, materiale de umplutură către SC x SRL din x și efectuează achiziții de bunuri și servicii necesare desfășurării activității și înregistrează cheltuieli în sumă totală de x lei.

În urma recalculării de către organele de inspecție fiscală a rezultat un profit impozabil în sumă de x lei din care s-a recuperat pierderea fiscală din anii precedenți x), conform prevederilor art.26 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și au calculat un impozit pe profit în sumă de x lei conform art.17 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru perioada supusă verificării, respectiv 01.01.2007-31.12.2011, organele de inspecție fiscală au constatat că SC x SRL nu a respectat prevederile art.19 alin.(1), art.21 alin.(1), alin.(4) lit.b) și f), alin.(3) lit.i) și lit.n), alin.(4) lit.a), lit.b) și lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

3. Impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor și contribuțiile datorate de angajat și angajator la bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale.

Perioada verificată 01.07.2005-31.12.2011.

În urma verificării documentelor puse la dispoziție de către SC x SRL, organele de inspecție fiscală au constatat că aceasta are angajați cu contract de muncă pentru care întocmește State de plată.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea înregistrează în evidența contabilă, în baza notelor contabile cheltuieli cu salariile, cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator și angajați, achită salariile personalului angajat.

Organele de inspecție fiscală au constatat că potrivit Fișei sintetice pe plătitor întocmită de A.F.P. x pentru perioada 01.07.2005-31.12.2008, SC x SRL întocmește, declară și depune la A.F.P. x declarațiile privind obligațiile de plată la bugetul de stat (100) pentru impozitul pe veniturile din salarii și Declarațiile privind obligațiile de plată la bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale (102/112) pentru contribuții datorate de angajat și angajator, declarând obligațiile de plată la bugetul general consolidat eronat față de cele înregistrate în evidența contabilă.

a) Impozitul pe veniturile din salarii.

În perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă impozit pe veniturile din salarii în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarat la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă s-a stabilit o diferență de plată privind impozitul pe veniturile din salarii în sumă de x lei (anexa nr.9), potrivit prevederilor art.57 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența de impozit pe venituri din salarii, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

b) Contribuția de asigurări sociale datorată angajator .

În perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția de asigurări sociale datorată angajator în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarat la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția de asigurări sociale datorată angajator în sumă de x lei (anexa nr.10), potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, actualizată.

Pentru diferența reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată angajator în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

c) Contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați.

În perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarate la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de x lei (anexa nr.11), potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) lit.a) și art.28 alin.(1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, actualizată.

Pentru diferența reprezentând contribuția de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

d) Contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator.

În perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarate la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă s-a stabilit o diferență de plată privind contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în sumă de x lei (anexa nr.12), potrivit prevederilor art.26 alin.(1) lit.a) și art.27 alin.(1) lit.a) din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența reprezentând contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

f) Contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați.

În perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarate la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de x lei (anexa nr.13), potrivit prevederilor art.26 alin.(1) lit.a) și art.27 alin.(1) lit.b) din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența reprezentând contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

e) Contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator.

În perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarate la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de x lei (anexa nr.14), potrivit prevederile art.51 alin.(1), alin.(2) și alin.(4) lit.e) din Ordonanța de Urgență nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența reprezentând contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

f) Contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

În perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarate la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de x lei (anexa nr.15), potrivit prevederile art.51 alin.(1), alin.(2), alin.(4) lit.e) din Ordonanța de Urgență nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența reprezentând contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

g) Contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator.

În perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarate la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator în sumă de x lei (anexa nr.16), potrivit prevederile art.85 din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența reprezentând pentru contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

h) Contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice.

În perioada 01.01.2006-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau

fizice în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarate la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de x lei (anexa nr.17), potrivit prevederile art.4 și art.6 din O.U.G. nr.158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate.

Pentru diferența reprezentând pentru contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

j) Contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale.

În perioada 01.01.2007-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarate la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de x lei (anexa nr.18), potrivit prevederile art.7 din Legea nr.200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale.

Pentru diferența reprezentând pentru contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, documentele existente la dosarul cauzei, actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1. Taxa pe valoarea adăugată

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de x lei, reprezentând:

- x lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată,
- x lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată,
- x lei - penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată,

stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x.

Perioada verificată: 01.01.2008-30.09.2011

1.1 Referitor la suma de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată colectată, cauza supusă soluționării D.G.R.F.P. Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă organele de inspecție fiscală în mod corect au stabilit diferența de TVA în sumă de x lei, în condițiile în care această sumă nu a fost declarată de contestatoare prin decontul de TVA.

În fapt, organele de inspecție fiscală, au constatat că în trimestrul IV 2006, SC x SRL a înregistrat în evidența contabilă TVA de plată în sumă de x lei (TVA colectată în sumă de x lei, TVA deductibilă în sumă de x lei), iar la organul fiscal depune Decontul de taxa pe valoarea adăugată pentru luna decembrie 2006 cu soldul sumei negative de TVA în sumă de x lei.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală, în conformitate cu prevederile art.156 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată în sumă de x lei, modul de determinare a acesteia fiind redat în Anexa nr.1 la Raportul de inspecție fiscală nr.x.

În drept, art.156 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“Evidența operațiunilor

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operațiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfășurării oricărei operațiuni, trebuie să țină evidențe pentru orice operațiune reglementată de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor achizițiilor intracomunitare.

(4) Evidențele prevăzute la alin. (1)-(3) trebuie întocmite și păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele și conturile, inclusiv registrul nontransferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme.”

Prevederile art.85 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat:

(1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) și art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri. “

Iar, art.156² din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“Decontul de taxă

(1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art.147¹ alin.(2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice. “

De asemenea, la titlul VII « Inspekția fiscală » Cap.1 « Sfera inspekției fiscale » art.94 alin.(2) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(2) Inspekția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspekție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;

c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;

d) solicitarea de informații de la terți;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspekției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora; (...)”

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține că persoanele impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată au obligația să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activităților lor economice precum și ale tuturor achizițiilor intracomunitare, iar evidențele trebuie întocmite și păstrate astfel încât să cuprindă informațiile, documentele și conturile, inclusiv registrul nontransferurilor și registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme.

De asemenea, persoanele impozabile au obligația de a întocmi și depune la organul fiscal decontul de taxa pe valoarea adăugată pentru fiecare perioadă fiscală.

Totodată, se reține că inspekția fiscală pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor pe care le au, vor proceda și la verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului, la stabilirea diferențelor de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora.

Din analiza Raportului de inspekție fiscală nr.x, se reține că organele de inspekție fiscală au verificat concordanța dintre sumele înregistrate în evidența contabilă a societății ca taxa pe valoarea adăugată colectată și respectiv taxa pe valoarea adăugată deductibilă și sumele declarate la organul fiscal în baza deconturilor de taxa pe valoarea adăugată, rezultând diferențe. Se reține că, pentru trimestrul IV 2006, în Decontul de TVA societatea a preluat taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de x lei, fără a se prelua taxa pe valoarea adăugată colectată pentru prestările de servicii efectuate în sumă de x lei, societatea nedeclarând taxa pe valoarea adăugată colectată înregistrată în evidența contabilă și în jurnalul de vânzări.

Având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă taxa pe valoarea adăugată colectată, dar care nu a fost declarată în același quantum prin decontul de taxa pe valoarea adăugată depus la organul fiscal competent, organele de inspekție fiscală au

procedat la stabilirea de obligații fiscale suplimentare de plată prin decizia de impunere, astfel încât în evidența fiscală să fie înregistrată situația reală, așa cum rezultă din evidența contabilă a societății în baza bilanțelor de verificare și a jurnalelor de vânzări și cumpărări, nu taxa pe valoarea adăugată declarată prin decontul de taxa pe valoarea adăugată completat în mod eronat de societate.

Față de cele arătate mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de taxa pe valoarea adăugată în sumă de **x lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată nedeclarată, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca **neîntemeiată**.

1.2 Referitor la suma de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată colectată, cauza supusă soluționării D.G.R.F.P. Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit TVA colectată suplimentar aferentă operațiunilor taxabile efectuate de contestatoare în perioada în care societatea figura în lista contribuabililor inactivi.

În fapt, în perioada 01.07.2009-02.10.2011, organele de inspecție fiscală au constatat că urmare a neîndeplinirii obligațiilor declarative SC x SRL a fost declarat inactiv de către organul fiscal, fiind anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în această perioadă, societatea a desfășurat următoarele tranzacții economice:

- achiziții de bunuri și servicii de la diverși furnizori;
- prestări de servicii reprezentând închiriere de utilaje către SC x SRL (an 2010);
- livrări de bunuri reprezentând zgură concasată și material de umplură către SC x SRL (31.07.2007-01.10.2011).

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că în aceeași perioadă SC x SRL emite și facturi de avans pentru contravaloarea livrărilor de bunuri către SC x SRL (anexa nr.3).

Urmare a verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada de inactivitate societatea întocmește evidență contabilă și înregistrează în contabilitate atât facturi reprezentând achiziții de bunuri și servicii, cât și facturi reprezentând livrări de bunuri. În ceea ce privește TVA aferent acestor facturi, organele de inspecție fiscală au constatat că facturile emise sunt înregistrate în jurnalul de vânzări cu TVA, iar facturile de achiziții înregistrate se înscrie în jurnalul de cumpărări nu se înscrie TVA aferentă, societatea nu își exercită dreptul de deducere.

Organele de inspecție fiscală au constatat din răspunsul primit de la organele fiscale din cadrul D.M.V.A.S.- D.G.F.P. x, faptul că declararea SC x SRL ca inactivă și anularea înregistrării în scopuri de TVA s-a efectuat urmare nedeunerii obligațiilor declarative la organul teritorial, respectiv A.F.P. x.

În urma verificării documentelor, organele de inspecție fiscală, conform prevederilor art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au luat în considerare tranzacțiile efectuate în perioada în care contribuabilul a fost inactiv, întrucât contribuabilii declarați inactivi care desfășoară activități economice în perioada de inactivitate sunt supuși obligațiilor privind plata taxei pe valoarea adăugată.

De asemenea, organele de inspecție fiscală precizează că această constatare este recunoscută și de către contribuabil prin faptul că întocmește evidență contabilă în perioada de inactivitate, înregistrează în bilanța de verificare taxa pe valoarea adăugată colectată pentru tranzacțiile desfășurate, nu își exercită dreptul de deducere pentru achizițiile efectuate și nu depune deconturi de TVA la A.F.P. x.

Din tranzacțiile efectuate de SC x SRL în perioada de inactivitate, organele de inspecție fiscală au stabilit obligație de plată în sumă de x lei, aferentă perioadelor:

- an 2010 - x lei (anexa nr.2);
- trim.III 2011 - x lei (anexa nr.3);
- 01.10.2011 - x lei (anexa nr.3), suma de x lei a fost cuprinsă la trim.IV 2011,

(perioadă care este tratată la cap. II) întrucât societatea declară la organul fiscal TVA trimestrial. La data de 30.09.2011 TVA aferentă acestor tranzacțiilor desfășurate în perioada de inactivitate este de x lei

Urmare a verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că la data de 30.09.2011, societatea înregistrează TVA de plată în sumă de x lei x suma de care au ținut cont la stabilirea finală a obligației de plată la data de 31.12.2011.

Organele de inspecție fiscală au constatat că începând cu data de 03.10.2011 societatea este reactivată de către organul fiscal, conform vectorului fiscal și devine plătitoare de TVA de la această dată.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 03.10.2011-31.12.2011, societatea achiziționează bunuri și servicii în baza facturilor fiscale pentru care își exercită dreptul de deducere. Bunurile și serviciile achiziționate sunt: zgură concasată de la SC x SRL, prestări servicii intermediere - SC x SRL, combustibil, materiale consumabile necesare desfășurării activității.

Organele de inspecție fiscală au constatat că pentru prestările de servicii societatea are încheiate contracte cu fiecare furnizor și conform balanței de verificare (cont 371 "Mărfuri") și a situației stocurilor, societatea la data de 31.12.2011 deține în stoc zgură în valoare de x lei (anexa nr.4).

În aceeași perioadă, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea realizează și înregistrează venituri din zgură concasată, material de umplutură și vânzare active (autoturisme Peugeot) pentru care întocmește facturi, conform art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a aplicat cota standard asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile, conform art.140 alin.(1) din același act normativ.

Organele de inspecție fiscală au consemnat faptul că veniturile sunt înregistrate în evidența contabilă, jurnalul de vânzări, balanța de verificare, dar societatea nu declară TVA și nu depune nici după reactivare la organul fiscal Decontul de taxa pe valoarea adăugată.

La trimestrul IV 2011, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea înregistrează TVA de rambursat în sumă de x lei.

Urmare a celor constatate organele de inspecție fiscală au stabilit la finele perioadei verificate (31.12.2011), obligație suplimentară de plată privind TVA în sumă de x lei, fiind încălcate prevederile art.134¹ alin.(1), art.134 alin.(1) și alin.(2), art.137 alin.(1), art.156 alin.(1) și art.158 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

ART. 127

"(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

(2¹) Situațiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile sunt explicitate prin norme. “

ART. 134

“(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art.157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei. “

ART. 134¹

“(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol. “

ART. 137

“(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni; “

ART. 156

“(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să țină evidențe corecte și complete ale tuturor operațiunilor efectuate în desfășurarea activității lor economice. “

ART. 158

“(1) Orice persoană obligată la plată taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului și declarațiilor prevăzute la art.156²-156⁴, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu și legislației vamaie în vigoare. “

Potrivit prevederilor legale citate mai sus se reține că din punct de vedere al TVA este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de producție, comerciale, de prestări de servicii sau asimilate acestora.

Faptul generator al TVA intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor iar exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată colectată ia naștere în perioada fiscală de raportare.

Persoanele impozabile trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă și să achite bugetului de stat până la aceeași data TVA rezultată de plata.

De asemenea, speței în cauză îi sunt aplicabile dispozițiile art.11 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

Prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1167/29.05.2009 pentru aprobarea Listei contribuabililor declarați inactivi, la art.1 – art.4 se precizează :

„Art.1 –Se aprobă Lista contribuabililor declarați inactivi, prevăzută în Anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art.2 Lista contribuabililor declarați inactivi se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice-portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală secțiunea Informații publice –Informații despre contribuabili.

Art.3 Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor și Direcția generală de tehnologia informației vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art.4 Prezentul ordin intră în vigoare în 3 zile de la data semnării.”

Prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1179/01.06.2009 pentru prorogarea termenului de intrare în vigoare a Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1167/29.05.2009 pentru aprobarea Listei contribuabililor declarați inactivi, la art.I și art. II se precizează :

„Art.I –Se prorogă termenul stabilit pentru intrarea în vigoare a Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.1167/29.05.2009, până la data de 11 iunie 2009.

Art.II –Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor și Direcția generală de tehnologia informației vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.”

Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1167/29.05.2009 a intrat în vigoare la data de 11.06.2009, conform Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.x/01.06.2009 pentru prorogarea termenului de intrare în vigoare a Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.x/29.05.2009 pentru aprobarea Listei contribuabililor declarați inactivi.

Potrivit Listei contribuabililor declarați inactivi, prevăzută în Anexa la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1167/29.05.2009, SC SRL figurează la poziția nr. x.

Astfel, data la care SC x SRL a fost declarată contribuabil inactiv este **11.06.2009**. SC x SRL a fost reactivată la data de **03.10.2011** potrivit Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. x/16.09.2011.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, respectiv a Raportului de inspecție fiscală nr. x și anexele la acesta, se reține că, în perioada în care a fost declarată contribuabil inactiv, societatea a emis facturi cu TVA în sumă totală de x lei la data de 31.09.2011, pe care le-a înregistrat în jurnalul de vânzări cu TVA, nu își exercită dreptul de deducere pentru facturile de achiziții, pe care le-a înregistrat în jurnalul de cumpărări fără a înscrie TVA aferentă, întocmește evidență contabilă înregistrând în balanța de verificare taxa pe valoarea adăugată colectată pentru tranzacțiile desfășurate și nu depune deconturi de TVA la A.F.P. x.

Totodată se reține că, în perioada 03.10.2011-31.12.2011, perioadă în care societatea a fost reactivată de către organul fiscal, aceasta a înregistrat taxa pe valoarea adăugată de rambursat în sumă de x lei.

În condițiile în care societatea contestatoare a realizat operațiuni impozabile în perioada în care figura în lista contribuabililor inactivi, a emis facturi cu TVA, a întocmit evidența contabilă, a înregistrat în bilanța de verificare taxa pe valoarea adăugată colectată pentru tranzacțiile efectuate, nu și-a exercitat dreptul de deducere pentru achizițiile efectuate și nu a depus deconturi de TVA la organul fiscal competent, în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei aferentă tranzacțiilor desfășurate în perioada în care figura în lista contribuabililor inactivi.

Argumentul societății referitor la faptul că „*societatea nu a fost notificată privind faptul că a fost declarată inactivă fiscal*”, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației având în vedere faptul că potrivit art.11 alin. (1²) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, procedura de declarare a contribuabililor inactivi este stabilită prin ordin, iar Lista contribuabililor declarați inactivi se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice - portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și este adusă la cunoștința publică în conformitate cu cerințele prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cerințe respectate prin emiterea O.P.A.N.A.F. nr.1167/29.05.2009 privind aprobarea Listei contribuabililor declarați inactivi și publicarea Listei contribuabililor declarați inactivi pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice – portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, iar potrivit principiului de drept „*nemo censetur ignorare legem*” se reține că nimeni nu se poate prevala în apărarea sa de necunoașterea legii.

Astfel se reține că, în mod legal, organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de **x lei** aferentă tranzacțiilor desfășurate în perioada în care figura în lista contribuabililor inactivi, motiv pentru care se va respinge ca **neîntemeiată** contestația societății pentru acest capăt de cerere.

În concluzie, având în vedere soluțiile pronunțate la pct.1.1 și pct.1.2 din prezenta decizie de soluționare, precum și faptul că la data de 31.12.2011 societatea a înregistrat taxa pe valoarea adăugată de rambursat în sumă de x lei, se reține că în mod corect și legal, au stabilit diferența suplimentară de TVA în sumă totală de x lei x, motiv pentru care se va respinge **ca neîntemeiată contestația formulată de SC x SRL pentru suma de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată.**

1.3 Referitor la suma totală de x lei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată, din care suma de x lei reprezentând dobâzi/majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și suma de x lei reprezentând penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată, individualizate prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, se reține că stabilirea acestor obligații de plată în sarcina societății reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

În condițiile în care la pct.1.1 și pct.1.2 ale prezentei decizii s-a reținut ca fiind datorat debitul în sumă de x lei reprezentând TVA, iar, pe de altă parte, societatea nu a depus documente sau situații din care să rezulte că s-au calculat eronat aceste accesorii, rezultă că SC x SRL datorează și suma de **x lei** cu titlu de majorări/dobânzi și penalități

de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, reprezentând măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept „*accessoriul urmează principalul*”, fapt pentru care contestația referitoare la acest capăt de cerere va fi respinsă ca **neîntemeiată**.

2. Impozitul pe venitul microintreprinderilor.

Referitor la suma de **x lei** reprezentând impozit pe venitul microintreprinderilor și suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe venitul microintreprinderilor, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x

cauza supusă soluționării D.G.R.F.P. Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă contestatoarea datorează această sumă, în condițiile în care există necorelații între impozitul pe venitul microintreprinderilor înregistrat în evidența contabilă și impozitul pe venitul microintreprinderilor declarat la organele fiscale, iar prin contestația formulată societatea nu aduce argumente, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

Perioada verificată 17.05.2005-31.12.2006.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că, în anul 2006 societatea înregistrează venituri din închirieri de utilaje în sumă de x lei, pentru care aplică cota de impozit pe veniturile microintreprinderilor de 3%, conform art.107 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Prin aplicarea cotei asupra bazei de impozitare a rezultat un impozit în sumă de x lei pe care SC x SRL îl constituie, dar nu declară la organul fiscal acest impozit, fapt pentru care s-a stabilit o diferență de plată privind impozitul pe veniturile microintreprinderilor în sumă de x lei.

Pentru diferența de impozit în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

ART. 79

“Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta. “

ART.81

“Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau la posta prin scrisoare recomandată. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. “

ART.82

“(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular,

corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit. “

Totodată, la Titlul IV « Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor » art.107, art.108 alin.(1) și art.110 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare se stipulează:

ART. 107

“Cota de impozit pe veniturile microîntreprinderilor este de 3%.“

ART. 108

“(1) **Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:**

- a) veniturile din variația stocurilor;
- b) veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;
- c) veniturile din exploatare, reprezentând cota-parte a subvențiilor guvernamentale și a altor resurse pentru finanțarea investițiilor;
- d) veniturile din provizioane;
- e) veniturile rezultate din anularea datoriilor și a majorărilor datorate bugetului statului, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale;
- f) veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare, pentru pagubele produse la activele corporale proprii. “

ART. 110

“(1) Calculul și plata impozitului pe venitul microîntreprinderilor se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se calculează impozitul.

(2) **Microîntreprinderile au obligația de a depune, până la termenul de plată a impozitului, declarația de impozit pe venit. “**

Iar, la titlul VII « Inspekția fiscală » Cap.1 « Sfera inspekției fiscale » art.94 alin.(2) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(2) **Inspekția fiscală are următoarele atribuții:**

- a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;
- b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;
- c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspekție fiscală va proceda la:

- a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;
- b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;
- c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;

- d) *solicitarea de informații de la terți;*
- e) *stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;*
- f) *stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora; (...)*

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține că contribuabilii au obligația să depună la organul fiscal competent declarații fiscale, iar aceasta se va completa înscriindu-se corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației fiscale.

Totodată, se reține că inspecția fiscală pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor pe care le au, vor proceda și la verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului, la stabilirea diferențelor de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora.

Din analiza Raportului de inspecție fiscală nr.x, se reține că organele de inspecție fiscală au constatat că societatea contestatoare a înregistrate în evidența contabilă a societății suma de 600 lei reprezentând impozit pe veniturile microintreprinderilor, dar nu declară la organul fiscal acest impozit.

Având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă impozitul pe veniturile microintreprinderilor în sumă de x lei, dar care nu a fost declarată la organul fiscal competent, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea obligației fiscale suplimentare de plată prin decizia de impunere, astfel încât în evidența fiscală să fie înregistrată situația reală, așa cum rezultă din evidența contabilă a societății.

Față de cele precizate mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății impozitul pe veniturile microintreprinderilor suplimentar de plată în sumă de x lei, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca **neîntemeiată**.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul în sumă de x lei reprezentând impozit pe venitul microintreprinderilor stabilit suplimentar de plată, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor și penalităților de întârziere, SC x SRL datorează și suma totală de **x lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe venitul microintreprinderilor (din care majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei), conform principiului de drept „*accesoriu urmează principalul*”.

3. Impozitul pe profit

În ceea ce privește suma totală de **x lei**, reprezentând:

- **x lei** - impozit pe profit stabilit suplimentar de plată,
- **x lei** - dobânzi/ majorări de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată,
- **x lei** - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată,

stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x

Perioada verificată: 01.01.2008-30.09.2011

3.1 Referitor la suma de x lei reprezentând cheltuieli cu amortismentul a două autoturisme marca PEUGEOT 207, cauza supusă soluționării D.G.R.F.P. Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă cheltuielile cu amortizarea a două autoturisme marca PEUGEOT 207 sunt deductibile la calculul profitului impozabil și implicit al impozitului pe profit, în condițiile în care societatea contestatoare are în dotare mijloace de transport care deservesc persoanele de conducere ale acesteia.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2006 societatea verificată achiziționează două autoturisme marca Peugeot 207 în baza unor contracte de leasing financiar de la SC x SRL, perioada de amortizare a mijloacelor fixe luată în calcul de către societate este de 4 ani.

Conform Fișei contului 6811 "Cheltuieli de exploatare privind amortizarea immobilizărilor"(anexa nr.8), organele de inspecție fiscală au constatat că societatea înregistrează pe cheltuieli amortizare, începând cu luna ianuarie 2007 pentru unul din autoturisme marca Peugeot 207, iar pentru celălalt autoturism marca Peugeot 207 se calculează amortizarea începând cu luna octombrie 2011 (în anexa nr.7 este prezentat calculul amortizării pe fiecare trimestru în parte, pentru fiecare autoturism marca Peugeot 207).

Organele de inspecție fiscală au constatat că la momentul achiziției celor două autoturisme, din Registrul immobilizărilor corporale, SC x SRL mai deținea în patrimoniu și alte mijloace de transport de natura autoturismelor și anume Peugeot 307 și Peugeot 407. Societatea are un administrator și un director care deține deja câte un autoturism, și prin urmare organele de inspecție fiscală au considerat că achiziția celor două autoturisme nu este în folosul obținerii de venituri impozabile, deoarece din documentele puse la dispoziție, activitatea desfășurată de societate este livrarea de bunuri (zgură, material de umplutură) ce se realizează cu mijloace de transport de mare tonaj și închirierea de utilaje (excavator și încărcător frontal) deținute în patrimoniul societății.

Astfel, organele de inspecție fiscală au considerat cheltuielile privind amortizarea celor două autoturisme Peugeot 207, în sumă totală de x lei nedeductibile la calculul profitului impozabil pentru perioada 01.01.2007-30.06.2009 și trimestrul IV 2011, în condițiile în care aceasta deținea în patrimoniu și alte mijloace de transport de natura autoturismelor și anume Peugeot 307 și Peugeot 407, iar ca personal cu funcții de conducere și administrare societatea are un administrator și un director, în conformitate cu prevederile art.19 alin.(1) art.21 alin.(1), art.21 alin.(3) lit.n), art.21 alin.(3) lit.i) și art.24 alin.11 lit.h) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"ART. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare. "

ART. 21

“(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

[...]

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

[...]

i) amortizarea, în limita prevăzută la art. 24;

[...]

n) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente autoturismelor folosite de angajații cu funcții de conducere și de administrare ai persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane fizice cu astfel de atribuții. Pentru a fi deductibile fiscal, cheltuielile cu parcul de autoturisme trebuie justificate cu documente legale. “

Iar, începând cu data de 01.05.2009 art.21 alin.(3) lit.n) s-a modificat :

“n) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații, exclusiv cele privind combustibilul, aferente autoturismelor folosite de persoanele cu funcții de conducere și de administrare ale persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane cu astfel de atribuții.

[...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

[...]

ART. 24

“(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative;

[...]

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

[...]

h) numai pentru autoturismele folosite în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (3) lit. n).”

Potrivit prevederilor legale citate mai sus, se reține că pentru a fi considerate deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile trebuie să fie efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Totodată, se reține că nu sunt deductibile cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, iar cheltuielile cu amortizarea precum și cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații, exclusiv cele privind combustibilul, aferente autoturismelor folosite de personalul cu funcții de conducere și de administrare ai persoanei juridice, sunt deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane fizice cu astfel de atribuții. Pentru a fi deductibile fiscal, cheltuielile cu parcul de autoturisme trebuie justificate cu documente legale.

Așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală nr. x care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.x contestată, SC x SRL are în dotare mijloace de transport (autoturisme) care deservește persoanele de conducere ale acesteia, astfel că societatea în mod eronat a calculat și înregistrat cheltuielile cu amortizarea pentru cele două autoturisme marca Peugeot 207 atâta timp cât aceste cheltuieli au deductibilitate limitată, așa cum s-a reținut mai sus.

Astfel, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației argumentele contestatoarei potrivit cărora „cheltuielile cu amortizarea sunt cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal, sunt cheltuieli în scopul realizării de venituri impozabile și dau drept la deducere conform legii”, având în vedere faptul că limitarea cheltuielilor cu amortizarea autovehiculelor achiziționate este reglementată de art.24 alin. (11) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, mai sus menționat, potrivit căruia amortizarea fiscală se calculează numai pentru autoturismele folosite în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (3) lit. n), respectiv numai pentru cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane cu funcții de conducere și de administrare.

De asemenea, argumentele referitoare la faptul că autoturismele achiziționate au fost folosite și de alte persoane care au avut statutul de colaboratori ai societății, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației întrucât contestatoarea nu anexează documente din care să rezulte că autoturismul a fost utilizat pentru producția, livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative.

Prin urmare având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, prevederile legale în perioada verificată, precum și faptul că societatea contestatoare nu prezintă documente care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, în mod legal acestea au considerat ca nedeductibilă fiscal la calculul profitului impozabil cheltuielile cu amortizarea a celor două autoturisme marca PEUGEOT 207, în sumă totală de **x lei**.

3.2 Referitor la suma de x lei reprezentând cheltuieli cu amenzile, dobânzile și penalitățile, cauza supusă soluționării este dacă D.G.R.F.P. Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații se poate pronunța asupra acestei sume, în condițiile în care societatea nu aduce niciun fel de motivații în susținerea contestației.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.x, organele de inspecție fiscală au stabilit că, cheltuielile înregistrate de societate în sumă de x lei în contul 6581 “Despăgubiri amenzi și penalități” nu sunt deductibile fiscal la calculul impozitului pe profit, în conformitate cu prevederile art.21 alin.(4) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

SC x SRL deși contestă suma totală de x lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar de plată, nu aduce argumente în susținerea contestației pentru baza impozabilă reprezentând cheltuielile nedeductibile fiscal privind amenzile, dobânzile și penalitățile în sumă de x lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.206 alin.(1) lit. c), d) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

ART. 206

“Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază”

coroborate cu prevederile pct.11.1 din OPANAF nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevede:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...].”

Se reține că pentru suma de **x lei** reprezentând cheltuieli cu amenzile, dobânzile și penalitățile, constatate de organele de inspecție fiscală ca fiind nedeductibile fiscal la calculul profitului impozabil, societatea contestatoare nu prezintă în susținerea cauzei nici un argument de fapt și de drept.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatoarea este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine acesteia.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatoarei, ci un imperativ al interesului personal al acesteia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

De asemenea, sunt incidente și prevederile pct.2.5 din OPANAF nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevede:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și faptul că societatea contestatoare nu aduce nici un argument de fond care să fie justificat cu documente, prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală, în mod legal acestea au considerat ca nedeductibile fiscal cheltuielile cu amenzile, dobânzile și penalitățile în sumă de **x lei**.

3.3 Referitor la suma de x lei reprezentând cheltuieli cu primele de asigurare, cauza supusă soluționării este dacă D.G.R.F.P. Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe asupra deductibilității acestora, în condițiile în care societatea a înregistrat în evidența contabilă aceste cheltuieli fără a deține documente justificative și în condițiile în care nu se prezintă documente din care să rezulte o altă situație decât cea reținută de organele de inspecție fiscală.

În fapt, în perioada 01.01.2007-10.06.2009 SC x SRL a înregistrat suma de x lei în contabilitate, în contul 613 „Cheltuieli cu primele de asigurare”, fără a avea la baza înregistrării în contabilitate documentele justificative.

Organele de inspecție fiscală, în conformitate cu art.21 alin.(4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit că aceste cheltuieli în sumă totală de x lei nu sunt deductibile fiscal la calculul impozitului pe profit, întrucât societatea contestatoare nu a prezentat documente justificative prin care să se facă dovada efectuării operațiunii .

Prin contestația formulată, SC x SRL susține că, cheltuielile cu primele de asigurare sunt cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal, sunt cheltuieli în scopul realizării de venituri impozabile și dau drept la deducere conform legii.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează următoarele:

”(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;”

coroborat cu pct.44 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se fac următoarele precizări:

“44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”

Conform textelor de lege sus invocate, se reține că legiuitorul a condiționat caracterul deductibil al cheltuielilor efectuate, de existența documentelor justificative care să facă dovada realității operațiunii.

De asemenea, conform art.6 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicată:

*“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată **se consemnează în momentul efectuării ei** într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de **document justificativ**.*

*(2) **Documentele justificative** care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”*

De asemenea, potrivit prevederilor Ordinului nr.1850/2004, privind registrele și formularele financiar contabile:

2. Documentele justificative trebuie sa cuprindă următoarele elemente principale:

- denumirea documentului;*
- denumirea și, după caz, sediul unității care întocmește documentul;*
- numărul documentului și data întocmirii acestuia;*
- menționarea părților care participa la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);*
- conținutul operațiunii economico-financiare și, atunci când este necesar, temeiul legal al efectuării acesteia;*
- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate;*

- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii economico-financiare, ale persoanelor cu atribuții de control financiar preventiv și ale persoanelor în drept să aprobe operațiunile respective, după caz;

- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.

Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare .

Prevederi preluate și în Ordinului nr.3512/2008 privind documentele financiar-contabile, Anexa 1, pct.2 (cu aplicabilitate de la data de 01.01.2009):

„2. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale:

- denumirea documentului;

- denumirea/numele și prenumele și, după caz, sediul/adresa persoanei juridice/fizice care întocmește documentul;

- numărul documentului și data întocmirii acestuia;

- menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);

- conținutul operațiunii economico-financiare și, atunci când este necesar, temeiul legal al efectuării acesteia;

- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate, după caz;

- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii economico-financiare, ale persoanelor cu atribuții de control financiar preventiv și ale persoanelor în drept să aprobe operațiunile respective, după caz;

- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.

Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare. ”

Astfel spus, legiuitorul a înțeles să condiționeze deductibilitatea cheltuielilor înregistrate în contabilitate de justificarea acestora prin documente legale, corect întocmite.

Potrivit acestor dispoziții imperative ale legii, se reține că simpla înregistrare în contabilitate a cheltuielilor nu este suficientă pentru ca aceste cheltuieli să fie deductibile la calculul profitului impozabil, cheltuielile trebuind înregistrate în baza unor documente justificative, iar aceste să conțină toate elementele prevăzute de formular, completate în mod corect.

Din analiza documentelor aflate la dosarul contestației, respectiv Raportul de inspecție fiscală nr.x și Anexa nr.6 privind recalcularea impozitului pe profit, se reține că, în perioada 01.01.2007-10.06.2009 SC x SRL a înregistrat cheltuieli deductibile la calculul impozitului pe profit în sumă de x lei, fără a avea la baza înregistrării în contabilitate documentele justificative care să facă dovada efectuării operațiunii.

Mai mult, societatea contestatoare nu prezintă nici un document justificativ care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o altă situație contrară față de cea constatată de organele de inspecție fiscală,

Potrivit prevederilor art.65 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. “

Referitor la argumentul contestatoarei potrivit căruia cheltuielile cu primele de asigurare sunt cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal, sunt cheltuieli în scopul realizării de venituri impozabile și dau drept la deducere conform legii, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei având în vedere prevederile legale invocate mai sus.

Prin urmare, având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, prevederile legale în perioada verificată, în mod legal organele de inspecție fiscală au considerat ca nedeductibile fiscal la calculul profitului impozabil pentru perioada verificată, cheltuielile înregistrate în evidența contabilă fără a avea la documente justificative care să facă dovada efectuării operațiunii, în sumă totală de **x lei**.

3.4 Referitor la suma de x lei reprezentând cheltuieli înregistrate de societate în evidența contabilă în perioada în care a fost declarată contribuabil inactiv, cauza supusă soluționării D.G.R.F.P. Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este investită să se pronunțe asupra deductibilității acestor cheltuieli, în condițiile în care societatea în perioada cât a fost declarată contribuabil inactiv a înregistrat cheltuieli deductibile în baza unor documente ce nu îndeplinesc calitatea de document justificativ potrivit legii.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 11.06.2009 - 02.10.2011, SC x SRL a fost declarată inactivă de către organul fiscal, dar a întocmește evidența contabilă.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 11.06.2009-31.12.2009, când societatea se află în inactivitate, nu a mai obținut venituri, dar înregistrează în evidența contabilă cheltuieli în sumă totală de x lei.

Organele de inspecție fiscală au consemnat că la stabilirea profitului impozabil au ținut cont și de prevederile art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală pentru perioada cât SC x SRL s-a aflat în inactivitate, au analizat activitatea desfășurată de societate, constatând faptul că, în perioada 11.06.2009-31.12.2009, nu mai obține venituri, cheltuielile înregistrate în acea perioadă sunt nedeductibile la stabilirea profitului impozabil. Astfel, cheltuielile nedeductibile aferente perioadei de inactivitate sunt în sumă totală de x lei (trim.III.-x lei, trim.IV -x lei regăsite în conturile din clasa 6 din bilanța de verificare).

În urma recalculării profitului impozabil de către organele de inspecție fiscală a rezultat la finele anului 2009 o pierdere fiscală de recuperat în anii următori în sumă de x lei, conform anexei nr.6.

Organele de inspecție fiscală au consemnat că pierderea cumulată ce se va recupera în anii următori este de x lei (în 2007 suma de x lei, în 2008 suma de x lei și 2009 suma de x lei).

Pentru anul 2010, organele de inspecție fiscală au constatat că profitul contabil înregistrat de societate este de x lei. Societatea constituie și declară la organul fiscal un impozit minim în sumă totală de x lei (trim.II-x lei, trim.II-x lei, trim.III-x lei).

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că, pe parcursul întregului an 2010, SC x SRL s-a aflat în inactivitate, dar a desfășurat tranzacții economice care constau în prestări de servicii (închiriere utilaje-excavator, încărcător) facturate către SC x SRL, în valoare totală de x lei.

În cursul anului 2010, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea înregistrează cheltuieli în sumă de x lei (regăsite înregistrate în conturile din clasa 6 din balanța de verificare).

Urmare a constatărilor efectuate organele de inspecție fiscală au avut în vedere prevederile art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și au considerat că SC x SRL este obligată la plata impozitului pe profit pentru tranzacțiile efectuate și nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor efectuate în perioada respectivă.

În urma recalculării profitului impozabil de către organele de inspecție fiscală a rezultat un profit impozabil la finele anului 2010 în sumă de x lei, pentru care nu s-a calculat impozit pe profit întrucât societatea a avut de recuperat pierderea din anii precedenți în sumă totală de x lei (2007-2009).

În perioada 01.01.2011-02.10.2011, organele de inspecție fiscală au constatat că SC x SRL este inactivă, dar a desfășurat tranzacții economice cu SC x SRL din x, reprezentând livrare zgură, materiale de umplutură (anexa nr.2).

În baza prevederilor art.11 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au considerat că SC x SRL este obligată la plata impozitului pe profit pentru respectivele tranzacții și nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor efectuate în acea perioadă.

Organele de inspecție fiscală au constatat că veniturile realizate de societate sunt în sumă totală de x lei și cheltuieli în sumă totală de x lei, care nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Începând cu data de 03.10.2011, organele de inspecție fiscală au constatat că SC x SRL a fost reactivată de către organele fiscale.

Urmare a constatărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că SC x SRL este obligată la plata impozitului pe profit pentru tranzacțiile efectuate și nu beneficiază de dreptul de deducere a cheltuielilor efectuate în perioada cât a fost declarată contribuabil inactiv, în sumă totală de x lei. Organele de inspecție fiscală au avut în vedere prevederile art.11, art.19 alin.(1), art.21 alin.(1), alin.(4) lit.b și f), alin.(3) lit.i și lit.n), alin.(4) lit.a), lit.b) și lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(1[^]1) Autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. “

Începând cu data de 17.09.2011 prevederile art.11 alin.(1[^]1) și alin.(1[^]2) au fost modificate de Ordonanța nr.30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

“(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic

sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(1[^]1) Autoritățile fiscale nu vor lua în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv, cu excepția livrărilor de bunuri efectuate în cadrul procedurii de executare silită. “

În conformitate cu dispozițiile legale mai sus invocate, autoritățile fiscale nu vor lua în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv, iar documentele fiscale emise de acesta nu produc efecte juridice din punct de vedere fiscal.

Totodată, potrivit art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare”.

Potrivit pct.12 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal”.

La art.21 alin.(1) și alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

[...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor”

Potrivit pct.44 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare. “

În conformitate cu prevederile legale menționate mai sus profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și

orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

În categoria cheltuielilor nedeductibile fiscal se încadrează printre altele și cheltuielile înregistrate în contabilitate, **care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii.**

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că societatea contestatoare a fost declarată contribuabil inactiv începând cu data de **11.06.2009**, în conformitate cu prevederile Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. x/29.05.2009, SC x SRL figurează la poziția nr. x din anexa acestuia cuprinzând Lista contribuabililor declarați inactivi. Începând cu data de **03.10.2011** SC x SRL a fost reactivată potrivit Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. x/16.09.2011.

Totodată, se reține că în perioada 11.06.2009-02.10.2011 societatea a înregistrat pe cheltuieli deductibile fiscal, cheltuieli în sumă totală de x lei, din care pentru perioada 11.06.2009-31.12.2009 cheltuieli în sumă totală de x lei, în cursul anului 2010 cheltuieli în sumă totală de x lei și în perioada 01.01.2011-02.10.2011 cheltuieli în sumă totală de x lei.

Având în vedere prevederile art.19 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art.21 alin.(1) și alin.(4) lit.f) din același act normativ, citate mai sus, se reține că în mod legal aceste cheltuieli au fost considerate de organele de inspecție fiscală ca nedeductibile fiscal la calculul profitului impozabil pentru perioada 11.06.2009-02.10.2011.

Având în vedere că societatea contestatoare a continuat să realizeze pe perioada cât a fost declarată contribuabil inactiv tranzacții economice din care a realizat venituri impozabile pe care le-a înregistrat în evidența contabilă, SC x SRL este obligată la plata impozitului pe profit aferent acestei perioade, așa cum a fost stabilit de organele de inspecție fiscală, având în vedere și prevederile art.13 lit.a) coroborate cu prevederile art.14 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române;

[...]

Impozitul pe profit se aplică după cum urmează:

a) în cazul persoanelor juridice române, asupra **profitului impozabil obținut din orice sursă**, atât din România, cât și din străinătate”.

Prin urmare având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, prevederile legale în perioada verificată, precum și faptul că societatea contestatoare nu prezintă documente care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, în mod legal acestea au considerat ca nedeductibilă fiscal la calculul profitului impozabil cheltuielile în sumă totală de **x lei** înregistrate de societate în perioada în care a fost declarată contribuabil inactiv.

În concluzie, având în vedere soluțiile pronunțate la pct.3.1, pct.3.2, pct.3.3 și pct.3.4 din prezenta decizie de soluționare, se reține că în mod corect și legal, organele

de inspecție fiscală au procedat la recalcularea rezultatului financiar al contestatoarei pentru perioada verificată, funcție de cheltuielile nedeductibile fiscal în sumă totală de x lei mai sus menționate, stabilind în sarcina societății suma de x lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar de plată, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată și nemotivată, contestația formulată de SC x SRL pentru suma de x lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar de plată.

3.5 În ceea ce privește suma totală de x lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată, din care suma de x lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere și suma de x lei reprezentând penalități de întârziere, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x, se reține că stabilirea acestora reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Întrucât în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul reprezentând impozit pe profit în sumă de **x lei**, iar prin contestația formulată nu se prezintă argumente privind modul de calcul al dobânzilor/majorărilor și penalităților de întârziere, se reține că, aceasta datorează și suma de **x lei** cu titlu de dobânzil/majorări și penalități de întârziere reprezentând măsură accesorie în raport cu debitul stabilit suplimentar, conform principiului de drept “accesoriul urmează principalul”, fapt pentru care urmează a se respinge ca **neîntemeiată** contestația și pentru acest capăt de cerere.

4. Impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor și contribuțiile sociale aferente salariilor

În ceea ce privește obligațiile fiscale în sumă totală de **x lei**, reprezentând:

- Impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor stabilit suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor stabilit suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Contribuția de asigurări sociale datorată de angajator stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Accesorii aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Accesorii aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;

- Contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Contribuție de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Accesorii aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice și fizice stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Accesorii aferente contribuțiilor pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice și fizice stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei ;
- Accesorii aferente contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale stabilită suplimentar de plată în sumă de x lei,

cauza supusă soluționării D.G.R.F.P. Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă contestatoarea datorează obligațiile mai sus menționate, în condițiile în care există necorelații între cuantumul obligațiilor înregistrat în evidența contabilă și cuantumul obligațiilor declarat la organele fiscale, iar prin contestația formulată societatea nu aduce argumente, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

Perioada verificată 01.07.2005-31.12.2011.

Organele de inspecție fiscală au constatat că SC x SRL are angajați cu contract de muncă pentru care întocmește State de plată. De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea înregistrează în evidența contabilă în baza notelor contabile cheltuieli cu salariile, cheltuieli cu contribuțiile datorate de angajator și angajați, achită salariile personalului angajat.

Organele de inspecție fiscală au constatat că potrivit Fișei sintetice pe plătitor întocmită de A.F.P. x, pentru perioada 01.07.2005-31.12.2008, SC x SRL întocmește, declară și depune la A.F.P. x declarațiile privind obligațiile de plată la bugetul de stat (100) pentru impozitul pe veniturile din salarii și Declarațiile privind obligațiile de plată la bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale (102/112) pentru contribuții datorate de angajat și angajator, declarând obligațiile de plată la bugetul general consolidat eronat față de cele înregistrate în evidența contabilă.

4.1 Impozitul pe veniturile din salarii și asimilate salariilor

Referitor la suma de **x lei** reprezentând impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor stabilită suplimentar de plată și suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor stabilite suplimentar de plată, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă impozit pe veniturile din salarii în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarat la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă s-a stabilit o diferență de plată privind impozitul pe veniturile din salarii în sumă de x lei

(anexa nr.9), potrivit prevederilor art.57 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența de impozit pe venituri din salarii, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

Art. 79

“Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta. “

Art.81

“Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau la poștă prin scrisoare recomandată. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. “

Art.82

“(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit.”

La art.57 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

“(1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri. “

Iar, la titlul VII «Inspecția fiscală » Cap.1 «Sfera inspecției fiscale » art.94 alin.(2) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;

c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;

d) solicitarea de informații de la terți;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora; (...)

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține că contribuabilii au obligația să depună la organul fiscal competent declarații fiscale, iar aceasta se va completa înscriindu-se corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației fiscale.

Totodată, se reține că inspecția fiscală pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor pe care le au, vor proceda și la verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului, la stabilirea diferențelor de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora.

Din analiza Raportului de inspecție fiscală nr.x și a Anexei nr.9 la acesta, privind calculul diferenței și accesoriilor pentru impozitul pe veniturile din salarii, se reține că organele de inspecție fiscală au verificat concordanța dintre sumele înregistrate în evidența contabilă a societății ca impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor și sumele declarate la organul fiscal în baza declarațiilor privind obligațiile de plată la bugetul de stat, rezultând diferențe.

Având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă impozitul pe veniturile din salarii și asimilate salariilor dar care nu a fost declarat în același quantum prin declarațiile depuse la organul fiscal competent, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea de obligației fiscale suplimentară de plată prin decizia de impunere, astfel încât în evidența fiscală să fie înregistrată situația reală, așa cum rezultă din evidența contabilă a societății în baza bilanțelor de verificare și a statelor de salarii, nu impozitul pe venituri din salarii și asimilate salariilor declarat în mod eronat de societate.

Din perspectiva celor menționate mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății impozitul pe venituri din salarii și asimilate salariilor suplimentar de plată în sumă de x lei, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca **neîntemeiată**.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul în sumă de x lei reprezentând impozit pe venituri din salarii și asimilate salariilor stabilit suplimentar de plată, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor și penalităților de întârziere, SC x SRL datorează și suma totală de **x lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe venituri din salarii și asimilate salariilor (din care majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei), conform principiului de drept „*accesoriu urmează principalul*”.

4.2 Contribuția de asigurări sociale datorată angajator

Referitor la suma de **x lei** reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată de angajator stabilită suplimentar de plată și suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator stabilite suplimentar de plată,

stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x

În fapt, în perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția de asigurări sociale datorată angajator în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarat la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția de asigurări sociale datorată angajator în sumă de x lei (anexa nr.10), potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, actualizată.

Pentru diferența reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată angajator în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

Art. 79

"Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta. "

Art.81

"Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau la poștă prin scrisoare recomandată. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. "

Art.82

(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit. "

La art.24 alin.(1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurari sociale, se stipulează:

"(1) Baza lunară de calcul, la care angajatorul datorează contribuția de asigurări sociale, o constituie fondul total de salarii brute lunare realizate de asigurații prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct.I și II. "

Iar, începând cu data de 01.01.2008 a avut următorul cuprins:

ART. 24

"(1) Baza lunară de calcul a contribuției de asigurări sociale datorate de către angajator o constituie suma veniturilor care constituie baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale conform art. 23 alin. (1)."

De asemenea, la titlul VII « Inspekția fiscală » Cap.1 « Sfera inspekției fiscale » art.94 alin.(2) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(2) Inspekția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspekție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;

c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;

d) solicitarea de informații de la terți;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspekției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora; (...)

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține că contribuabilii au obligația să depună la organul fiscal competent declarații fiscale, iar aceasta se va completa înscriindu-se corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației fiscale.

Totodată, se reține că inspekția fiscală pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor pe care le au, vor proceda și la verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului, la stabilirea diferențelor de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora.

Din analiza Raportului de inspekție fiscală nr.x și a Anexei nr.10 la acesta, privind calculul diferenței și accesoriilor pentru contribuția de asigurări sociale datorată angajator, se reține că organele de inspekție fiscală au verificat concordanța dintre sumele înregistrate în evidența contabilă a societății de natura privind contribuției de asigurări sociale datorată angajator și sumele declarate la organul fiscal în baza declarațiilor privind obligațiile de plată la bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale, rezultând diferențe.

Având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă privind contribuția de asigurări sociale datorată angajator dar care nu a fost declarat în același quantum prin declarațiile depuse la organul fiscal competent, organele de inspekție fiscală au procedat la stabilirea de obligației fiscale suplimentară de plată prin decizia de impunere, astfel încât în evidența fiscală să fie înregistrată situația reală, așa cum rezultă din evidența contabilă a societății în baza bilanțelor de verificare și a statelor de salarii, nu contribuția de asigurări sociale datorată angajator declarată în mod eronat de societate.

Din perspectiva celor menționate mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății privind contribuția de asigurări sociale datorată angajator suplimentară de plată în sumă de x lei, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca **neîntemeiată**.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul în sumă de x lei reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată angajator stabilită suplimentar de plată, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor și penalităților de întârziere, SC x SRL datorează și suma totală de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorată angajator (din care majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei), conform principiului de drept „*accesoriu urmează principalul*”.

4.3 Contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați

Referitor la suma de **x lei** reprezentând contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată și suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuției individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x

În fapt, în perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarate la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de x lei (anexa nr.11), potrivit prevederilor art.24 alin. (1) lit.a) și art.28 alin.(1) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, actualizată.

Pentru diferența reprezentând contribuția de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de 11.689 lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de 14.248 lei și penalități de întârziere în sumă de 1.753 lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

Art. 79

”Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.”

Art.81

”Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau la poștă prin scrisoare recomandată. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

Art.82

”(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit.”

La art.23 alin.(1) lit.a) din Legea nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurari sociale, se stipulează:

ART. 23

”(1) Baza lunara de calcul a contribuției individuale de asigurari sociale în cazul asiguraților o constituie:

a) salariile individuale brute, realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de munca, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct.I, sau veniturile brute de natura drepturilor salariale realizate lunar de asigurații prevazuti la art.5 alin. (1) pct. II;”

iar, începând cu data de 01.01.2008 :

ART. 23

”(1) Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie:

a) venitul brut realizat lunar, în situația asiguraților prevăzuți la art.5 alin. (1) pct. I și II;”

De asemenea, la titlul VII « Inspekția fiscală » Cap.1 « Sfera inspekției fiscale » art.94 alin.(2) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(2) Inspekția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspekție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;

c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;

d) solicitarea de informații de la terți;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspekției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora; (...)”

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține că contribuabilii au obligația să depune la organul fiscal competent declarații fiscale, iar aceasta se va

completa înscriindu-se corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației fiscale.

Totodată, se reține că inspecția fiscală pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor pe care le au, vor proceda și la verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului, la stabilirea diferențelor de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora.

Din analiza Raportului de inspecție fiscală nr.x și a Anexei nr.11 la acesta, privind calculul diferenței și accesoriilor pentru contribuția de asigurări sociale reținută de la asigurați, se reține că organele de inspecție fiscală au verificat concordanța dintre sumele înregistrate în evidența contabilă a societății de natura contribuția de asigurări sociale reținută de la asigurați și sumele declarate la organul fiscal în baza declarațiilor privind obligațiile de plată la bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale, rezultând diferențe.

Având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă contribuția de asigurări sociale reținută de la asigurați dar care nu a fost declarat în același quantum prin declarațiile depuse la organul fiscal competent, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea de obligației fiscale suplimentară de plată prin decizia de impunere, astfel încât în evidența fiscală să fie înregistrată situația reală, așa cum rezultă din evidența contabilă a societății în baza bilanțelor de verificare și a statelor de salarii, nu contribuția de asigurări sociale reținută de la asigurați declarat în mod eronat de societate.

Din perspectiva celor menționate mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății contribuția de asigurări sociale reținută de la asigurați suplimentară de plată în sumă de x lei, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca **neîntemeiată**.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul în sumă de x lei reprezentând contribuția de asigurări sociale reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor și penalităților de întârziere, SC x SRL datorează și suma totală de **x lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe venituri din salarii și asimilate salariilor (din care majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei), conform principiului de drept „*accesoriu urmează principalul*”.

4.4 Contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator,

Referitor la suma de **x lei** reprezentând contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator stabilită suplimentar de plată și suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator stabilită suplimentar de plată,

stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x

În fapt, în perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarat la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă s-a stabilit o diferență de plată privind contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în sumă de x lei (anexa nr.12), potrivit prevederilor art. 26 alin.(1) lit.a) și art.27 alin.(1) lit.a) din Legea nr.76/2002

privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența reprezentând contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

ART. 79

”Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.”

ART.81

” Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau la poștă prin scrisoare recomandată. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

ART.82

” (3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit.”

La art. 26 din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează

ART. 26

”Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a cărei cotă se aplică asupra sumei veniturilor care constituie baza de calcul a contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj, conform art.27 alin. (1).”

De asemenea, la titlul VII « Inspecția fiscală » Cap.1 « Sfera inspecției fiscale » art.94 alin.(2) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

- a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;
- b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;
- c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;
- d) solicitarea de informații de la terți;
- e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;
- f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora; (...)

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține că contribuabilii au obligația să depună la organul fiscal competent declarații fiscale, iar aceasta se va completa înscriindu-se corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației fiscale.

Totodată, se reține că inspecția fiscală pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor pe care le au, vor proceda și la verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului, la stabilirea diferențelor de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora.

Din analiza Raportului de inspecție fiscală nr.x și a Anexei nr.12 la acesta, privind calculul diferenței și accesoriilor pentru contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, se reține că organele de inspecție fiscală au verificat concordanța dintre sumele înregistrate în evidența contabilă a societății de natura contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator și sumele declarate la organul fiscal în baza declarațiilor privind obligațiile de plată la bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale, rezultând diferențe.

Având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator dar care nu a fost declarat în același quantum prin declarațiile depuse la organul fiscal competent, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea de obligației fiscale suplimentară de plată prin decizia de impunere, astfel încât în evidența fiscală să fie înregistrată situația reală, așa cum rezultă din evidența contabilă a societății în baza bilanțelor de verificare și a statelor de salarii, nu contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator declarat în mod eronat de societate.

Față de cele menționate mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator suplimentară de plată în sumă de x lei, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca **neîntemeiată**.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul în sumă de x lei reprezentând contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator stabilită suplimentar de plată, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor și penalităților de întârziere, SC x SRL datorează și suma totală de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de

angajator (din care majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei), conform principiului de drept „*accessoriu urmează principalul*”.

4.5 Contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați.

Referitor la suma de **x lei** reprezentând contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată și suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuției individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x

În fapt, în perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarate la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de x lei (anexa nr.13), potrivit prevederilor art.26 alin.(1) lit.a) și art.27 alin.(1) lit.b) din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența reprezentând contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

Art. 79

” Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta. ”

Art.81

” Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau la posta prin scrisoare recomandată. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. ”

Art.82

”(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit. ”

La art.27 alin.(1) din Legea nr.76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

ART. 27

”(1) Angajatorii au obligația de a reține și de a vira lunar contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj, a cărei cotă se aplică asupra bazei lunare de calcul,

reprezentată de venitul brut realizat lunar, în situația persoanelor asigurate obligatoriu, prin efectul legii, prevăzute la art. 19.”

De asemenea, la titlul VII « Inspekția fiscală » Cap.1 « Sfera inspekției fiscale » art.94 alin.(2) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(2) Inspekția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspekție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;

c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;

d) solicitarea de informații de la terți;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspekției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora; (...)”

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține că contribuabilii au obligația să depună la organul fiscal competent declarații fiscale, iar aceasta se va completa înscriindu-se corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației fiscale.

Totodată, se reține că inspekția fiscală pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor pe care le au, vor proceda și la verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului, la stabilirea diferențelor de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora.

Din analiza Raportului de inspekție fiscală nr.x și a Anexei nr.13 la acesta, privind calculul diferenței și accesoriilor pentru contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, se reține că organele de inspekție fiscală au verificat concordanța dintre sumele înregistrate în evidența contabilă a societății de natura contribuției individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați și sumele declarate la organul fiscal în baza declarațiilor privind obligațiile de plată la bugetul de stat, rezultând diferențe.

Având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați dar care nu a fost declarat în același quantum prin declarațiile depuse la organul fiscal competent, organele de inspekție fiscală au procedat la stabilirea de obligației fiscale suplimentară de plată prin decizia de impunere, astfel încât în evidența fiscală să fie înregistrată situația reală, așa

cum rezultă din evidența contabilă a societății în baza bilanțelor de verificare și a statelor de salarii, nu contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați declarat în mod eronat de societate.

Din perspectiva celor menționate mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați suplimentar de plată în sumă de x lei, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca **neîntemeiată**.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul în sumă de x lei reprezentând contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor și penalităților de întârziere, SC x SRL datorează și suma totală de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuției individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați (din care majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei), conform principiului de drept „*accesoriu urmează principalul*”.

4.6 Contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator

Referitor la suma de **x lei** reprezentând pentru asigurări de sănătate datorată de angajator stabilită suplimentar de plată și suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator stabilită suplimentar de plată,

stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x

În fapt, în perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarate la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de x lei (anexa nr.14), potrivit prevederile art.51 alin.(1), alin.(2) și alin.(4) lit.e) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența reprezentând contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

ART. 79

”Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.”

ART.81

”Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau la posta prin scrisoare recomandată. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

ART.82

”(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit.”

La art.51 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

ART. 52

” (1) Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurării au obligația să calculeze și să vireze casei de asigurări o contribuție de 7% datorată pentru asigurarea sănătății personalului din unitatea respectivă; acestea au obligația să anunțe casei de asigurări orice schimbare care are loc în nivelul veniturilor;

(2) Persoanele juridice sau fizice prevăzute la alin. (1) au obligația plății contribuției de 7% raportat la fondul de salarii realizat. Prin fond de salarii realizat, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, se înțelege totalitatea sumelor utilizate de un angajator pentru plata drepturilor salariale sau de natura salarială. Structura acestuia pe categorii de venituri este detaliată prin normele de încasare aprobate prin ordin al președintelui CNAS, cu avizul consiliului de administrație.”

Începând cu data de 01.05.2006 sunt aplicabile prevederile art.258 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății:

ART. 258

”(1) Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurării au obligația să calculeze și să vireze la fond o contribuție de 7% asupra fondului de salarii, datorată pentru asigurarea sănătății personalului din unitatea respectivă.

(2) Prin fond de salarii realizat, în sensul prezentei legi, se înțelege totalitatea sumelor utilizate de o persoană fizică și juridică pentru plata drepturilor salariale sau asimilate salariilor.”

În continuare, de la data de 01.01.2008:

ART. 258

”(1) Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurării au obligația să calculeze și să vireze la fond o contribuție de 5,2%) asupra fondului de salarii, datorată pentru asigurarea sănătății personalului din unitatea respectivă.*

(2) Prin fond de salarii realizat, în sensul prezentei legi, se înțelege totalitatea sumelor utilizate de o persoană fizică și juridică pentru plata drepturilor salariale sau asimilate salariilor.”

Totodată, la titlul VII « Inspekția fiscală » Cap.1 « Sfera inspekției fiscale » art.94 alin.(2) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(2) Inspekția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și

conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;

c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;

d) solicitarea de informații de la terți;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora; (...)”

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține că contribuabilii au obligația să depună la organul fiscal competent declarații fiscale, iar aceasta se va completa înscriindu-se corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației fiscale.

Totodată, se reține că inspecția fiscală pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor pe care le au, vor proceda și la verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului, la stabilirea diferențelor de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora.

Din analiza Raportului de inspecție fiscală nr.x și a Anexei nr.14 la acesta, privind calculul diferenței și accesoriilor pentru contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, se reține că organele de inspecție fiscală au verificat concordanța dintre sumele înregistrate în evidența contabilă a societății de natura contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator și sumele declarate la organul fiscal în baza declarațiilor privind obligațiile de plată la bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale, rezultând diferențe.

Având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator dar care nu a fost declarat în același quantum prin declarațiile depuse la organul fiscal competent, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea de obligației fiscale suplimentară de plată prin decizia de impunere, astfel încât în evidența fiscală să fie înregistrată situația reală, așa cum rezultă din evidența contabilă a societății în baza bilanțelor de verificare și a statelor de salarii, nu contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator declarat în mod eronat de societate.

Din perspectiva celor menționate mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator suplimentară de plată în sumă de **x lei**, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca **neîntemeiată**.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul în sumă de x lei reprezentând contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator stabilită suplimentar de plată, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor și penalităților de întârziere, SC x SRL datorează și suma totală de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator (din care majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei), conform principiului de drept „*accesoriu urmează principalul*”.

4.7 Contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

Referitor la suma de **x lei** reprezentând contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată și suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x

În fapt, în perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarate la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de x lei (anexa nr.15), potrivit prevederile art.51 alin.(1), alin.(2), alin.(4) lit.e) din Ordonanța de Urgență nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența reprezentând contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

ART. 79

” Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta. ”

ART.81

”Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau la poștă prin scrisoare recomandată. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. ”

ART.82

”(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit. ”

La art.51 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

ART. 51

”(1) Persoana asigurată are obligația plății unei contribuții bănești lunare pentru asigurările de sănătate, cu excepția persoanelor prevăzute la art. 6 alin. (1).

(2) Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplica asupra:

a) veniturilor din salarii sau asimilate salariilor care se supun impozitului pe venit;

b) veniturilor din activități desfășurate de persoane care exercita profesii libere sau autorizate potrivit legii sa desfășoare activități independente, dar nu mai puțin de un salariu de baza minim brut pe țara, lunar, dacă este singurul venit asupra căruia se calculează contribuția.

c) veniturilor din agricultura și silvicultura, stabilite potrivit normelor de venit pentru persoanele fizice care nu au calitatea de angajator și nu se încadrează la lit. b);

d) indemnizațiilor de șomaj și alocațiilor de sprijin;

e) veniturilor din cedarea folosinței bunurilor, veniturilor din dividende și dobânzi și altor venituri care se supun impozitului pe venit numai în cazul în care nu realizează venituri de natura celor prevăzute la lit. a)-d).

(3) În cazul persoanelor care realizează venituri de natura celor prevăzute la alin. (2) lit. c) sub nivelul salariului de baza minim brut pe țara și care nu fac parte din familiile beneficiare de ajutor social, contribuția lunară de 6,5% datorată se calculează asupra sumei reprezentând o treime din salariul de baza minim brut pe țara.

(4) Contribuțiile prevăzute la alin. (2) și (3) se plătesc astfel:

a) lunar, pentru cele prevăzute la alin. (2) lit. a) și d);

b) trimestrial, pentru cele prevăzute la alin. (2) lit. b) și c) și la alin. (3);

c) anual, pentru cele prevăzute la alin. (2) lit. e). ”

Începând cu data de 01.05.2006 sunt aplicabile prevederile art.257 alin.(1) din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății:

ART. 257

”(1) Persoana asigurată are obligația plății unei contribuții bănești lunare pentru asigurările de sănătate, cu excepția persoanelor prevăzute la art.213 alin. (1). ”

De asemenea, la titlul VII « Inspekția fiscală » Cap.1 « Sfera inspekției fiscale » art.94 alin.(2) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(2) Inspekția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspekție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;

c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;

d) solicitarea de informații de la terți;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora; (...)"

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține că contribuabilii au obligația să depună la organul fiscal competent declarații fiscale, iar aceasta se va completa înscriindu-se corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației fiscale.

Totodată, se reține că inspecția fiscală pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor pe care le au, vor proceda și la verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului, la stabilirea diferențelor de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora.

Din analiza Raportului de inspecție fiscală nr.x și a Anexei nr.15 la acesta, privind calculul diferenței și accesoriilor pentru contribuția pentru asigurări sociale de sănătate reținută de la asigurați, se reține că organele de inspecție fiscală au verificat concordanța dintre sumele înregistrate în evidența contabilă a societății de natura contribuția pentru asigurări sociale de sănătate reținută de la asigurați și sumele declarate la organul fiscal în baza în baza declarațiilor privind obligațiile de plată la bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale, rezultând diferențe.

Având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă contribuția pentru asigurări sociale de sănătate reținută de la asigurați dar care nu a fost declarat în același quantum prin declarațiile depuse la organul fiscal competent, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea de obligației fiscale suplimentară de plată prin decizia de impunere, astfel încât în evidența fiscală să fie înregistrată situația reală, așa cum rezultă din evidența contabilă a societății în baza bilanțelor de verificare și a statelor de salarii, nu contribuția pentru asigurări sociale de sănătate reținută de la asigurați declarată în mod eronat de societate.

Din perspectiva celor menționate mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății contribuția pentru asigurări sociale de sănătate reținută de la asigurați suplimentar de plată în sumă de x lei, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca **neîntemeiată**.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul în sumă de x lei reprezentând contribuția pentru asigurări sociale de sănătate reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor și penalităților de întârziere, SC x SRL datorează și suma totală de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuția pentru asigurări sociale de sănătate reținută de la asigurați (din care majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei), conform principiului de drept „*accesorii urmează principalul*”.

4.8 Contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator.

Referitor la suma de **x lei** reprezentând contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator stabilită suplimentar de plată și suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator stabilită suplimentar de plată, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x

În fapt, în perioada 01.07.2005-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarate la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator în sumă de x lei (anexa nr.16), potrivit prevederile art.85 din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferența reprezentând pentru contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

Art. 79

" Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta. "

Art.81

" Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau la poștă prin scrisoare recomandată. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. "

Art.82

" (3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit. "

La art.96 alin.(1) lit.a) din Legea nr.346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

" (1) Datorează contribuții de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale următorii:

a) angajatorii, pentru asigurații prevăzuți la art. 5 și 7 "

De asemenea, la titlul VII « Inspekția fiscală » Cap.1 « Sfera inspekției fiscale » art.94 alin.(2) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(2) Inspekția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspekție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;

c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;

d) solicitarea de informații de la terți;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspekției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora ; (...)”

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține că contribuabilii au obligația să depune la organul fiscal competent declarații fiscale, iar aceasta se va completa înscriindu-se corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației fiscale.

Totodată, se reține că inspekția fiscală pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor pe care le au, vor proceda și la verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului, la stabilirea diferențelor de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora.

Din analiza Raportului de inspekție fiscală nr.x și a Anexei nr.16 la acesta, privind calculul diferenței și accesoriilor pentru contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator, se reține că organele de inspekție fiscală au verificat concordanța dintre sumele înregistrate în evidența contabilă a societății de natura contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator și sumele declarate la organul fiscal în baza sumele declarate la organul fiscal în baza declarațiilor privind obligațiile de plată la bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale, rezultând diferențe.

Având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator dar care nu a fost declarat în același quantum prin declarațiile depuse la organul fiscal competent, organele de inspekție fiscală au procedat la stabilirea de obligației fiscale suplimentar de plată prin decizia de impunere, astfel încât în evidența fiscală să fie înregistrată situația reală, așa cum rezultă din evidența contabilă a societății în baza bilanțurilor de verificare

și a statelor de salarii, nu contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator declarată în mod eronat de societate.

Din perspectiva celor menționate mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator suplimentar de plată în sumă de x lei, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca **neîntemeiată**.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul în sumă de x lei reprezentând contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator stabilită suplimentar de plată, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor și penalităților de întârziere, SC x SRL datorează și suma totală de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator (din care majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei), conform principiului de drept „*accesoriu urmează principalul*”.

4.9 Contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice.

Referitor la suma de **x lei** reprezentând contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice stabilită suplimentar de plată și suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice stabilită suplimentar de plată, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x

În fapt, în perioada 01.01.2006-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarat la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de x lei (anexa nr.17), potrivit prevederile art.4 și art.6 din O.U.G. nr.158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate.

Pentru diferența reprezentând pentru contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

ART. 79

“Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta.”

ART.81

” Depunerea declaratiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau la poștă prin scrisoare recomandată. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

ART.82

*” (3) **Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale.** Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit ”*

De asemenea, la art.4 alin.(1), art.5 și art.6 alin.(1), alin.(2), alin.(3), alin.(4) din O.U.G. nr.158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, se stipulează:

ART. 4

”(1) La data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, cotele de contribuții de asigurări sociale stabilite prin Legea bugetului asigurărilor sociale de stat se diminuează cu 0,75 puncte procentuale, prin deducere din:

a) cota de contribuție de asigurări sociale datorată de angajator, în cazul persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. A și B;

b) cota de contribuție de asigurări sociale datorată de instituția care administrează bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cazul persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. C;

c) cota de contribuție de asigurări sociale datorată de persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2).”

ART. 5

” Începând cu data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, cota de contribuție prevăzută la art 4 alin.(2) se datorează și se achită de către:

a) angajatori pentru asigurații prevăzuți la art. 1 alin. (1) lit. A și B;

b) instituția care administrează bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru asigurații prevăzuți la art.1 alin. (1) lit. C;

c) persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2).”

ART. 6

”(1) Persoanele juridice sau fizice prevăzute la art. 5 au obligația să calculeze și să vireze casei de asigurări de sănătate cota de contribuție pentru concedii și indemnizații; acestea au obligația să anunțe lunar casei de asigurări de sănătate schimbările de natură să modifice elementele de calcul pentru plata contribuției.

(2) Persoanele juridice sau fizice prevăzute la art. 5 lit. a) au obligația plății cotei de contribuție pentru concedii și indemnizații de 0,75%, aplicată la fondul de salarii realizat, cu respectarea prevederilor legislației financiar-fiscale în materie. Prin fond de salarii realizat, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, se înțelege totalitatea sumelor utilizate de un angajator pentru plata drepturilor salariale sau de natură salarială.

(3) În situația persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. C, cota de contribuție pentru concedii și indemnizații de 0,75% se datorează asupra drepturilor reprezentând indemnizație de șomaj.

(4) În situația persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (2), cota de contribuție pentru concedii și indemnizații de 0,75% se datorează asupra veniturilor supuse impozitului pe

venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

Iar din data de 09.11.2006 art.4 alin.(1), art.5 și art.6 alin.(1), alin.(2), alin.(3), s-au modificat astfel:

ART. 4

” (1) La data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, cotele de contribuții de asigurări sociale stabilite prin Legea bugetului asigurărilor sociale de stat se diminuează cu 0,85 puncte procentuale, prin deducere din:

a) cota de contribuție de asigurări sociale datorată de angajator, în cazul persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. A și B;

b) cota de contribuție de asigurări sociale datorată de instituția care administrează bugetul asigurărilor pentru șomaj, în cazul persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. C;

c) cota de contribuție de asigurări sociale datorată de persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2). ”

(...)

ART. 5

” Începând cu data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, cota de contribuție prevăzută la art. 4 alin. (2) se datorează și se achită de către:

a) angajatori pentru asigurații prevăzuți la art. 1 alin. (1) lit. A și B;

b) instituția care administrează bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru asigurații prevăzuți la art. 1 alin. (1) lit. C;

c) persoanele prevăzute la art.1 alin.(2).”

ART. 6

” (1) Persoanele juridice sau fizice prevăzute la art. 5 au obligația să calculeze și să vireze casei de asigurări de sănătate cota de contribuție pentru concedii și indemnizații; acestea au obligația să anunțe lunar casei de asigurări de sănătate schimbările de natură să modifice elementele de calcul pentru plata contribuției.

(2) Persoanele juridice sau fizice prevăzute la art. 5 lit. a) au obligația plății cotei de contribuție pentru concedii și indemnizații de 0,85%, aplicată la fondul de salarii realizat, cu respectarea prevederilor legislației financiar-fiscale în materie. Prin fond de salarii realizat, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, se înțelege totalitatea sumelor utilizate de un angajator pentru plata drepturilor salariale sau de natură salarială**).

(3) Persoanele prevăzute la art. 5 lit. a) au obligația de a depune lunar la casele de asigurări de sănătate declarații privind evidența obligațiilor de plată către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate pentru concedii și indemnizații și privind evidența nominală a asiguraților care au beneficiat de concedii și indemnizații, după caz. ”

Totodată, la titlul VII « Inspekția fiscală » Cap.1 « Sfera inspekției fiscale » art.94 alin.(2) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(2) Inspekția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) *sanționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.*

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;

c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;

d) solicitarea de informații de la terți;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora ; (...)

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține că contribuabilii au obligația să depună la organul fiscal competent declarații fiscale, iar aceasta se va completa înscriindu-se corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației fiscale.

Totodată, se reține că inspecția fiscală pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor pe care le au, vor proceda și la verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului, la stabilirea diferențelor de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora.

Din analiza Raportului de inspecție fiscală nr.x și a Anexei nr.17 la acesta, privind calculul diferenței și accesoriilor pentru contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoanele juridice care au calitatea de angajator, se reține că organele de inspecție fiscală au verificat concordanța dintre sumele înregistrate în evidența contabilă a societății de natura contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoanele juridice care au calitatea de angajator și sumele declarate la organul fiscal în baza declarațiilor privind obligațiile de plată la bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale, rezultând diferențe.

Având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoanele juridice care au calitatea de angajator dar care nu a fost declarat în același quantum prin declarațiile depuse la organul fiscal competent, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea de obligației fiscale suplimentar de plată prin decizia de impunere, astfel încât în evidența fiscală să fie înregistrată situația reală, așa cum rezultă din evidența contabilă a societății în baza bilanțelor de verificare și a statelor de salarii, nu contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoanele juridice care au calitatea de angajator, declarată în mod eronat de societate.

Din perspectiva celor menționate mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoanele juridice care au calitatea de angajator suplimentar de plată în sumă de x lei, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca **neîntemeiată**.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul în sumă de x lei reprezentând contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoanele juridice care au

calitatea de angajator stabilită suplimentar de plată, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor și penalităților de întârziere, SC x SRL datorează și suma totală de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoanele juridice care au calitatea de angajator (din care majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei), conform principiului de drept „*accesoriu urmează principalul*”.

4.10 Contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale.

Referitor la suma de **x lei** reprezentând contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale stabilită suplimentar de plată și suma de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale stabilită suplimentar de plată, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x

În fapt, în perioada 01.01.2007-31.12.2008, societatea constituie și înregistrează în evidența contabilă contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de x lei, iar la organul fiscal declară suma de x lei. Comparând sumele declarate la organul fiscal și cele înregistrate în evidența contabilă organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de plată privind contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de x lei (anexa nr.18), potrivit prevederile art.7 din Legea nr.200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale.

Pentru diferența reprezentând pentru contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de x lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ și O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

ART. 79

” Obligația de a depune declarații fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta. ”

ART.81

”Depunerea declarațiilor fiscale

(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau la poștă prin scrisoare recomandată. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. ”

ART.82

(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit. ”

La art.7 și art.8 din Legea nr.200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, se stipulează :

ART. 7

” (1) Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la Fondul de garantare, în cotă de 0,25%, aplicată asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de salariați.

(2) La data intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi cota contribuției datorate la bugetul asigurărilor pentru somaj de angajatorii prevăzuți la alin. (1), stabilită potrivit legislației în vigoare, se diminuează cu 0,25 puncte procentuale.”

ART. 8

”(1) Angajatorii au obligația de a declara lunar contribuția la Fondul de garantare la organul fiscal competent, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se datorează drepturile salariale.

(2) Termenul de declarare a contribuției la Fondul de garantare constituie și termen de plată.

(3) Modelul și conținutul declarației privind obligațiile de plată la Fondul de garantare se aproba prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(4) Pentru neplata contribuției datorate la termenul prevăzut la alin. (1) și (2) se aplică majorări de întârziere, în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Iar, de la 01.01.2008 art.7 alin.(1) are următorul cuprins :

ART. 7

” (1) Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la Fondul de garantare în cotă de 0,25%, aplicată asupra sumei veniturilor care constituie baza de calcul a contribuției individuale la bugetul asigurărilor pentru șomaj realizate de salariații încadrați cu contract individual de muncă, potrivit legii.”

De asemenea, la titlul VII « Inspekția fiscală » Cap.1 « Sfera inspekției fiscale » art.94 alin.(2) și alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede:

“(2) *Inspekția fiscală are următoarele atribuții:*

a) *constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;*

b) *analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;*

c) *sanționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.*

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspekție fiscală va proceda la:

a) *examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;*

b) *verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;*

c) *discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;*

d) *solicitarea de informații de la terți;*

e) *stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspekției fiscale;*

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora; (...)”

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține că contribuabilii au obligația să depună la organul fiscal competent declarații fiscale, iar aceasta se va completa înscriindu-se corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației fiscale.

Totodată, se reține că inspecția fiscală pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor pe care le au, vor proceda și la verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului, la stabilirea diferențelor de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora.

Din analiza Raportului de inspecție fiscală nr.x și a Anexei nr.18 la acesta, privind calculul diferenței și accesoriilor pentru contribuția angajatorilor pentru fondul de garantare, se reține că organele de inspecție fiscală au verificat concordanța dintre sumele înregistrate în evidența contabilă a societății de natura contribuției angajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale și sumele declarate la organul fiscal în baza declarațiilor privind obligațiile de plată la bugetele asigurărilor sociale și fondurilor speciale, rezultând diferențe.

Având în vedere că societatea a înregistrat în evidența contabilă contribuția angajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale dar care nu a fost declarat în același quantum prin declarațiile depuse la organul fiscal competent, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea de obligației fiscale suplimentară de plată prin decizia de impunere, astfel încât în evidența fiscală să fie înregistrată situația reală, așa cum rezultă din evidența contabilă a societății în baza bilanțelor de verificare și a statelor de salarii, nu contribuția angajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale declarat în mod eronat de societate.

Din perspectiva celor menționate mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății contribuția angajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale suplimentară de plată în sumă de x lei, motiv pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge ca **neîntemeiată**.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul în sumă de x lei reprezentând contribuția angajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale stabilită suplimentar de plată, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor și penalităților de întârziere, SC x SRL datorează și suma totală de **x lei** reprezentând accesorii aferente contribuției angajatorilor pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale (din care majorări de întârziere în sumă de xlei și penalități de întârziere în sumă de xlei), conform principiului de drept „*accesoriu urmează principalul*”.

Pentru considerentele arătate în prezenta decizie în temeiul art.216 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza referatului se:

DECIDE

1. Respingerea contestației formulată de **S.C. x S.R.L.** ca neîntemeiată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x, pentru suma de **x lei** reprezentând:

- x lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- x lei - impozit pe venitul microintreprinderilor stabilit suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente impozitului pe venitul microintreprinderilor stabilit suplimentar de plată;
- x lei - impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor stabilit suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor stabilit suplimentar de plată;
- x lei - contribuția de asigurări sociale datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției de asigurări sociale datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
- x lei - contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări sociale reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată;
- x lei - contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
- x lei - contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată;
- x lei - contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
- x lei - contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați stabilită suplimentar de plată;
- x lei - contribuție de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator stabilită suplimentar de plată;
- x lei - contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice și fizice stabilită suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice și fizice stabilită suplimentar de plată;
- x lei - contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale stabilit suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente contribuției angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale stabilită suplimentar de plată.

2. Respingerea contestației formulată de **S.C. x S.R.L.** ca **neîntemeiată și nemotivată** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.x, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x, pentru suma de **x lei** reprezentând:

- x lei - impozit pe profit stabilit suplimentar de plată;
- x lei - accesorii aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată.

Prezenta decizie se comunică la :

- SC x SRL
- A.J.F.P. x

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

P. DIRECTOR GENERAL,

x